

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418010209
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4418010209.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred senátom, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Cvikovej a prísediacich Bc. Beáty Borosovej a Bc. Ivety Alaksovej v trestnej veci obžalovanej N. R. a spol. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv/8/14/4404 z 26.03.2018, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 27.10.2021 takto

rozhodol:

C.: I. N. R., narodená XX.XX.XXXX v L., trvale bytom
Na L. č. XX, P. - B. V.,
2. Y. R., narodený XX.XX.XXXX v P., trvale bytom
Na L. XX, P. - B. V.,

s ú v i n n í , ž e

obžalovaná N. R.

1. v úmysle pre seba získať nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v obci P., katastrálne územie B. V., evidované v katastri nehnuteľností na LV číslo XXX ako záhrady o výmere 537 m², parcelné číslo XXX/XX, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 392 m², parcelné číslo XXX/XX, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 27 m², parcelné číslo XXX/XX, rodinný dom so súpisným číslom XXXX na parcele číslo XXX/XX a garáž so súpisným číslom XXXX na parcele číslo XXX/XX a ktorých kúpu od ich vlastníčky W. U. sprostredkovala pre poškodeného N.. N. J., v presne nezistený deň mesiaca október roka 2006 v B. Z. uzavrela s poškodeným N.. N. J. ústnu dohodu, v zmysle ktorej poškodený obžalovanej poskytne finančné prostriedky v celkovej sume 24.895,44 Eur (750.000,- Sk), ktoré zodpovedali kúpnej cene za uvedené nehnuteľnosti s tým, že kúpnu zmluvu ako kupujúci s vlastníčkou týchto nehnuteľností W. U. neuzatvorí poškodený, ale obžalovaná, aby nebolo potrebné uzatvárať ďalšiu kúpnu zmluvu medzi ňou ako kupujúcou a poškodeným ako predávajúcim v budúcnosti a s tým, že pokiaľ sa obžalovaná rozhodne, že si tieto nehnuteľnosti trvale ponechá, poškodenému vyplatí ním jej poskytnuté a vynaložené finančné prostriedky a v opačnom prípade tieto nehnuteľnosti obžalovaná predá a z predajom získanej kúpnej ceny zaplatí poškodenému ním vynaložené finančné prostriedky, z ktorého dôvodu poškodený dňa 10.11.2006 v mieste sídla notárskeho úradu Y.. L. P. v B. Z. na ulici L. č. XX obžalovanej poskytol sumu 650.000,- Sk na zaplatenie časti kúpnej ceny z kúpnej zmluvy, uzavretej v tento deň formou notárskej zápisnice sp.zn. B NZ XXXXX/XXXX, B. XXXXX/XXXX v notárskom úrade Y.. L. P. medzi W. U. ako predávajúcou a obžalovanou ako kupujúcou, predmetom ktorej kúpnej zmluvy bol prevod uvedených nehnuteľností, evidovaných v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, vklad vlastníckeho práva z ktorej bol U. katastra B. Z. povolený pod číslom P a následne poškodený obžalovanej poskytol aj sumu 100.000,- Sk na úhradu zvyšku kúpnej ceny po vystaňovaní W. U. z týchto nehnuteľností, ktorú obžalovaná tejto zaplatila v bližšie nezistený deň v období mesiacov január až február 2007, pričom obžalovaná už v čase uzavretia tejto ústnej dohody s poškodeným a preberaní uvedených finančných prostriedkov vedela, že túto ústnu dohodu nesplní, následne uvedené nehnuteľnosti nepredala, ale si

ich ponechala, pričom poškodenému ním jej poskytnuté finančné prostriedky na úhradu kúpnej ceny ako ani ďalšie ním vynaložené na rekonštrukciu týchto nehnuteľností poškodenému dosiaľ nevrátila napriek tomu, že ju poškodený na splnenie ich ústnej dohody opakovane vyzýval, čím poškodenému N.. N. J. nar. XX.XX.XXXX bytom B. Z., O. č. X spôsobila škodu najmenej vo výške 24.895,44 eur (750.000,00 Sk),

obžalovaní N. R. a Y. R.

2. obžalovaná N. R. po tom, čo poškodeného N.. N. J. ako vlastníka nehnuteľností, nachádzajúcich sa v obci B. Z., katastrálne územie B. Z. a evidovaných na LV číslo XXXXX ako orná pôda - parcelné číslo XXXX/X o výmere 136 m², parcelné číslo XXXX/XX o výmere 8.560 m² a parcelné číslo XXXX/XX o výmere 92 m² a na LV číslo XXXX ako záhrady parcelné číslo XXXX o výmere 355 m², zastavané plochy a nádvoría parcelné číslo XXXX o výmere 303 m² a rodinný dom so súpisným číslom XXXX na parcele číslo XXXX, opakovane kontaktovali pôvodní vlastníci týchto nehnuteľností, čo bolo pre poškodeného obťažujúce a táto situácia bola pre poškodeného neúnosná a preto obžalovanú ako sprostredkovateľku jeho predchádzajúcej kúpy týchto nehnuteľností požiadal, aby túto situáciu vyriešila, obžalovaná v úmysle získať tieto nehnuteľnosti pre jej vtedajšieho priateľa - obžalovaného Y. R., navrhla poškodenému v B. Z. v presne nezistený deň v roku 2007 pred dňom 23.03.2007, aby tieto nehnuteľnosti previedol na obžalovaného Y. R. s tým, že tento ich následne predá a finančné prostriedky z predaja nehnuteľností odovzdá poškodenému, s ktorým návrhom poškodený súhlasil ako aj obžalovaný Y. R., na základe čoho bola následne dňa 23.03.2007 v notárskom úrade JUDr. Petra Šulaia v Nových Zámkoch na ulici L. č. XX spísaná notárska zápisnica N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, B. XXXXX/XXXX, ktorej obsahom bola kúpna zmluva uzavretá medzi poškodeným ako predávajúcim a obžalovaným Y. R. ako kupujúcim, predmetom ktorej bol prevod uvedených nehnuteľností za kúpnu cenu 1.800.000,- Sk, ktorá mala byť podľa zmluvy vyplatená pred jej uzavretím, čo sa však nezakladalo na pravde, nakoľko kúpna cena vyplatená nebola, následne bol vklad vlastníckeho práva z tejto kúpnej zmluvy Správou katastra B. Z. povolený dňa 19.04.2007 pod číslom V XXXX/XXXX, poškodený ďalej na nehnuteľnosti vykonával búracie práce a úpravy pozemkov v presvedčení, že je vlastníkom týchto nehnuteľností, pričom obžalovaní N. R. a Y. R. už v čase uzavretia uvedenej ústnej dohody ako aj následnej kúpnej zmluvy s poškodeným vedeli, že túto ústnu dohodu s poškodeným nesplnia, obžalovaný Y. R. na poškodeného tieto nehnuteľnosti následne nepreviedol a ani mu dosiaľ nezaplatil kúpnu cenu za tieto nehnuteľnosti, nehnuteľnosti síce predal kúpnu zmluvou z 07.08.2008 matke obžalovanej N. R. - Q. W., ale ani potom žiadne finančné prostriedky poškodenému nezaplatil, čím obaja obžalovaní spôsobili poškodenému N.. N. J. nar. XX.XX.XXXX bytom B. Z., O. 4, škodu vo výške najmenej 59.749,05 eur (1.800.000,00 Sk),

t e d a

obžalovaná N. R. v bodoch 1 a 2

- v bode 1 samostatným konaním a v bode 2 spoločným konaním s obžalovaným JD. pokračovacím spôsobom na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku značnú škodu,

obžalovaný Y. R. v bode 2

- spoločným konaním s obžalovanou N. R. na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

č í m s p á c h a l i

obžalovaná N. R. v bodoch X a 2

- pokračovací zločin podvodu podľa 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v znení zákona č. 692/2006 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“), v bode 1 samostatným konaním, v bode 2 spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s obžalovaným Y. R.,

obžalovaný Y. R. v bode 2

- zločin podvodu podľa 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s obžalovanou N. R..

Z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaná N. R.

Podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona ako ani priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona) na trest odňatia slobody 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona a za podmienok podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a nad správaním sa obžalovanej v skúšobnej dobe sa ukladá probačný dohľad.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona sa obžalovanej ukladá povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe poškodenému N.. N. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. Z., O. č. X škodu vo výške 54.769,97 Eur.

Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona je obžalovaná povinná strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

obžalovaný Y. R.

Podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona) na trest odňatia slobody 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona a za podmienok podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe sa ukladá probačný dohľad.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe poškodenému N.. N. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. Z., O. č. X škodu vo výške 29.874,53 Eur.

Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona je obžalovaný povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaná N. R. povinná nahradiť poškodenému N.. N. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. Z., O. č. X škodu vo výške 24.895,44 Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sú obžalovaní N. R. a Y. R. povinní nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému N.. N. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. Z., O. č. X škodu vo výške 59.7X9,05 Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodený N.. Imrich Domaniža, nar. 19.12.1947, trvale bytom Nové Zámky, Trávna č. 4 so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 29.03.2018 pod sp.zn. 1Pv/8/14/4404 obžalobu na obvinených N. R. a Y. R. pre hore uvedené skutky, v bode 1 u obvinenej N. R. kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a v bode 2 u oboch obvinených kvalifikovaný ako zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ po tom, čo sa obvinená N. R. (v tom čase K.), v úmysle pre seba získať nehnuteľnosti, o ktoré mala záujem, v presne nezistený deň mesiaca október roka 2006 v B. Z. ústne dohodla s poškodeným N.. N. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Z., O. 4, že poškodený prostredníctvom nej odkúpi, resp. poskytne obžalovanej finančné prostriedky v celkovej sume 24.895,44 eur (750.000,- Sk), ktoré zodpovedali kúpnej cene za nehnuteľnosti, kupované od W. U., nar. XX.XX.XXXX, konkrétne nehnuteľnosti nachádzajúce sa v obci P., k.ú., B. V., zapísané na Katastrálnom úrade B., U. katastra B. Z. na LV číslo XXX ako záhrady o výmere 537 m², parcelné číslo XXX/XX, zastavené plochy a nádvoria o výmere 392 m², parcelné číslo XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 27 m², parcelné číslo XXX/XX, rodinný dom so súpisným číslom XXXX na parcele číslo XXX/XX a garáž so súpisným číslo XXXX na parcele číslo XXX/XX, ktoré mali byť v zmysle ústnej dohody, uzavretej medzi obvinenou a poškodeným následne vedené v katastri nehnuteľností na meno obvinenej, pričom obvinená mala v zmysle tejto dohody s poškodeným predmetné nehnuteľnosti buď ďalej predať a z utŕžených peňazí vyplatiť poškodeného, alebo si tieto nehnuteľnosti ponechať a vyplatiť poškodenému ním vynaložené finančné prostriedky, avšak napriek takejto ústnej dohode nemala obvinená túto v úmysle dodržať, predmetné nehnuteľnosti si ponechala, poškodenému ním vynaložené finančné prostriedky na kúpu a na následnú rekonštrukciu nehnuteľností dosiaľ nevrátila, čím poškodenému N.. N. J. nar. XX.XX.XXXX bytom B. Z., O. č. X spôsobila minimálne škodu vo výške 24.895,44 eur (750.000,00 Sk),

2/ obvinená N. R. (v tom čase K.) , po tom čo poškodeného N.. N. J., nar. XX.XX.XXXX bytom B. Z., O. X ako aktuálneho vlastníka nehnuteľností, nachádzajúcich sa v obci B. Z., ktoré sú zapísané na Katastrálnom úrade B., U. katastra B. Z. na LV číslo XXXXX ako orná pôda - parcelné číslo XXXX/X o výmere 136 m², parcelné číslo XXXX/XX o výmere 8.560 m² a parcelné číslo XXXX/XX o výmere 92 m² a tiež nehnuteľnosti, nachádzajúce sa na LV číslo XXXX ako záhrady parcelné číslo XXXX o výmere 355 m², zastavené plochy a nádvoria parcelné číslo XXXX o výmere 303 m² a rodinný dom so súpisným číslom XXXX na parcele číslo XXXX, opakovane kontaktovali pôvodní vlastníci týchto nehnuteľností a táto situácia už bola pre poškodeného neúnosná a po tom, čo požiadal obvinenú, aby túto situáciu vyriešila, obvinená v úmysle získať tieto nehnuteľnosti pre jej vtedajšieho priateľa - obvineného Y. R., navrhla v presne nezistený deň v roku 2007, pred dňom 23.03.2007 poškodenému, aby tieto nehnuteľnosti dočasne na neho prepísal, s čím bol obvinený Y. R. uzrozmeneý a s tým súhlasil, pričom následne došlo v B. Z. k spísaniu notárskej zápisnice N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, v zmysle ktorej poškodený N.. N. J. odpredáva obvinenému Y. R. vyššie uvedené nehnuteľnosti a v ktorej pod bodom číslo X je uvedené, že „kúpna cena podľa dohody účastníkov je 1.800.000,00 Sk, ktorá bola vyplatená pred podpísaním tejto zmluvy“, ktorá skutočnosť sa nezakladala na pravde, pretože kúpna cena nebola v čase podpisu notárskej zápisnice poškodenému vyplatená, čoho si boli obvinení vedomí, na základe čoho došlo k prepisu nehnuteľností na obvineného, ale poškodenému za nehnuteľnosti dosiaľ obvinený nezaplatil kúpnu cenu a ani mu ich nevrátil, hoci poškodený aj po prevode týchto nehnuteľností na obvineného vykonával na nehnuteľnostiach búracie práce a úpravy pozemkov v domnení, že je i naďalej ich faktickým majiteľom, ale ich previedol na matku obvinenej N. R. - Q. W. nar. XX.XX.XXXX, ktorým spoločným konaním obvinení spôsobili poškodenému N.. N. J. nar. XX.XX.XXXX bytom B. Z., O. 4, škodu vo výške najmenej 59.749,05 eur (1.800.000,00 Sk).

Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní vyhlásili, že sú nevinní zo žalovaných skutkov a súd následne vykonal dokazovanie ich výsluchom, výsluchom svedkov: N.. N. J., W. P., Z. W., Y. L. P., R. J., Q. W., T. W. L., L. K., H. X., Y. L., N.. Y. Y., T. L., Y. Z. U., R. V., Y. V., prečítaním zápisnice o výsluchu svedkov: N.. T. X., Y. T., Z. P., N. P., Y. X., Q. T., N.. P. L., O. K., G. U., Q. J., P. Y. a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaná N. R. na hlavnom pojednávaní dňa 23.07.2018 vypovedala, že rodinný dom v B. V. kúpila pred 12 rokmi formou notárskej zápisnice, a to z vlastných finančných prostriedkov, ktorý rodinný dom

zveľaďovala a do dnešného dňa v ňom s rodinou býva. Ďalej využila svoje právo a odmietla vypovedať, pričom vypovedať odmietla aj v prípravnom konaní.

Obžalovaný Y. R. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 23.07.2018 uviedol, že nehnuteľnosť na V. ulici v B. Z. kúpil a zaplatil, čomu svedčí aj notárska zápisnica. Ďalej odmietol vypovedať, pričom vypovedať odmietol aj v prípravnom konaní.

Poškodený N. N. J. v procesnom postavení svedka na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaná N. R. pre neho robila realitnú maklérku, jej úlohou bolo objaviť nehnuteľnosť, kúpiť ju a potom predáť. Obžalovaná mu už prvou kúpou a predajom domu preukázala svoje schopnosti, najskôr ju zamestnal na dohodu, táto sa pustila do práce s veľkým nasadením, pričom všetky záležitosti, súvisiace s kúpou a predajom nehnuteľností, vybavovala obžalovaná a jeho úlohou bolo iba sa dostaviť k notárovi na podpis zmlúv. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť v B. V. vypovedal, že obžalovaná mu povedala, že majiteľka domu pani U. je zadlžená, táto ani nevedela, aké má dlhy a disponovala iba dokladmi o tom, od koho si zobrala úver. Poškodený preto nadviazal kontakt s tými inštitúciami a zistil, že celkový dlh je 450.000,- Sk. Cez obžalovanú sa dohodli, že pani U. dostane peniaze, aby mohla vyplatiť tieto dlhy a zvyšok peňazí si nechá, pričom kúpna cena bola dohodnutá na sumu 750.000,- Sk. L. tvrdil, že priniesol peniaze k notárovi, priniesol sumu 650.000,- Sk a celkovo zaň zaplatil 750.000,- Sk. Obžalovaná mu povedala, že jej priateľ je rybár, dom sa im páči a že by ho chceli pre seba, avšak aby nemuseli dom prepisovať najskôr na poškodeného a potom na nich, tak súhlasil, aby nehnuteľnosť bola prevezená hneď na obžalovanú s tým, že oni mu potom buď vyplatia sumu, ktorú poškodený zaplatil pani U. alebo sa dom predá a oni poškodenému peniaze vrátia. Obžalovaná mu však uviedla, že okná na dome sú v dezolátnom stave a pokiaľ by sa dom s nimi predával, bol by nepredajný. Keďže poškodený v tom čase bral 100 plastových okien od firmy Plasted, mal špeciálnu cenu a preto v tejto firme objednal okná, ktoré sú v jeho firme vedené ako okná na sklade s tým, že by záviselo na tom, či by sa dom ďalej predával. Obžalovaná mala aj iné výhrady k domu, robila na ňom úpravy, ale tieto už financovala sama, obžalovaná sa pripravovala, že dom bude jej a poškodený voči tomu nemal žiadne výhrady, keďže súhlasil, že dom jej neskôr predá a nebude chcieť žiadny zisk. Poškodený uvádzal, že na dome fakticky nebol, až keď vzťahy s obžalovanou neboli ideálne, zastavil sa tam a stretol sa aj s obžalovaným, ktorý ho uisťoval, že sa nemá čoho obávať. Poškodený tvrdil, že v minulosti poznal matku obžalovanej, ktorej opakovane požičal menšie sumy peňazí, ktoré aj vrátila, tiež požičal malý obnos peňazí aj obžalovanej, ktorý vrátila a neskôr ho požiadala, aby ju zamestnal hoci aj za minimálnu mzdu, pretože sa rozviedla a nemá z čoho žiť. Vypovedal tiež, že obžalovaná obdobným spôsobom pre neho vybavila asi 10 nehnuteľností, predtým sa nestalo, že by nehnuteľnosti boli prevezené priamo na obžalovanú. Tiež vypovedal, že ohľadne tejto konkrétnej nehnuteľnosti s obžalovanou žiadnu písomnú dohodu nespísal, dohoda bola taká, že keď prejaví záujem o nehnuteľnosť, tak to vyplatí, termín, kedy ho má vyplatiť, určený nemali. Podľa vyjadrenia poškodeného presvedčenie o tom, že bol podvedený, nadobudol až potom, ako nastal prípad, ktorý sa uvádza v obžalobe pod bodom 2. Poškodený uvádzal, že najskôr sa s obžalovanou snažil dohodnúť, čo bolo až potom, ako obžalovaná dala výpoveď, tiež im písal list, ktorým žiadal o vyplatenie peňazí. Podľa poškodeného obžalovaná oficiálne zarábala minimálnu mzdu 10.000,- Sk, okrem toho jej poskytoval rôzne sumy, ktoré žiadala, napr. na ubytovanie alebo výdavky na dcéru, ktoré jej poskytoval ako zálohu s tým, že potom sa jej odpočítajú z toho, čo zarobí, k čomu ale nedošlo. Obžalovaná ale poškodenému vrátila peniaze, keď od manžela dostala 2.500,- libier. Poškodený uviedol, že obžalovaná jej dosiaľ peniaze za dom ani okná neodovzdala rovnako ani žiadnu inú protihodnotu. K odovzdaniu peňazí došlo podľa poškodeného u notára priamo pani U., čoho svedkom bol notár a obžalovaná. Podľa poškodeného predávajúca pani U. zrejme nemala vedomosť o dohode medzi ním a obžalovanou a podľa neho vôbec nepostrehla, že v zmluve je ako kupujúca uvedená obžalovaná.

Ku skutku pod bodom 2 obžaloby poškodený vypovedal, že obžalovaná v rámci pre neho vykonávanej činnosti našla nehnuteľnosť na V. ulici, išlo o ornú pôdu s tým, že v budúcnosti by sa na tejto parcele dali postaviť rodinné domy. Parcela však nemala prístup k inžinierskym sieťam a obžalovaná zistila, že sa tiež predáva aj jeden dom, ktorý sa nachádza pred touto parcelou s tým, že pokiaľ by sa ten dom zbúral, získal by sa prístup k inžinierskym sieťam a parcely by sa dali spojiť. Obžalovaná dohodla kúpu od pani V., kúpna cena bola vyplatená a došlo k prepisu parcely na poškodeného a rovnako kúpil aj spomínaný rodinný dom. Poškodený sa bol následne na ten dom pozrieť, zistil, že je naozaj v dezolátnom stave, pričom vtedy stretol aj jedného mládenca, ktorý do domu vchádzal a ten mu povedal, že v ňom býva aj so svojou matkou. Poškodený ich vtedy informoval, že dom kúpil a oni následne za ním prišli do kancelárie, kde im ukázal doklady. Títo zostali prekvapení s tým, že s pani V. nikdy nejednali, ale s pánom V., ktorý im sľúbil zabezpečenie družstevného bytu, niečo aj podpísali, ale nevedia čo a družstevný byt nakoniec

mali iba na 3-4 mesiace. Títo bývalí majitelia chodili za poškodeným stále do kancelárie, vyplakávali mu tam, chceli od neho peniaze. Obžalovanej preto vytkol, že mu zavesila na krk takýchto ľudí a ona preto vymyslela, že dom sa napíše na jej priateľa, ktorý je spoľahlivý, býva v Bratislave a za ním títo ľudia môžu chodiť. Poškodený bol šťastný, že sa domu zbavil, nepredpokladal, že bude nejaký problém a bol presvedčený, že dom sa následne za Y. R. predá a poškodený dostane svoje peniaze. Poškodený potvrdil, že títo ľudia už potom za ním neprišli.

Poškodený tiež uvádzal, že mal v pláne realizovať na uvedených pozemkoch bytovú výstavbu, za týmto účelom objednal aj geodeta, ktorý vypracoval geometrický plán, tiež objednal a vykonal zbúranie toho domu a hradil tieto úkony. Poškodený vypovedal, že potom sa jeho vzťahy s obžalovanou zhoršili, ale poškodený ďalej riešil uvedené nehnuteľnosti aj so susedmi. Poškodený žiadal o búracie povolenie na dom ešte v čase, keď nebol prepísaný a bol v domnienke, že dom je jeho a preto vyfinancoval zbúranie domu a zabezpečil aj pozemok staveniska. Podľa poškodeného aj prevod týchto nehnuteľností prebehol zdanlivo ako tie ostatné, notár pripravil zmluvu, dohodnutá kúpna cena bola 1.800.000,- Sk s tým, že v zmluve bolo dohodnuté, že kúpna cena bola vyplatená pred dverami notára a do zmluvy sa to uviedlo, hoci to nebola pravda. Pri podpise zmluvy bola prítomná aj obžalovaná, pričom poškodený obžalovanému povedal po podpise zmluvy, že sa teraz stal milionárom. Tvrdil tiež, raz ho pristavil pán V. a hovoril mu, že mu dlží 150.000,- Sk, pretože jeho pracovníčka navýšila cenu z 1.200.000,- Sk na 1.500.000,- Sk a 300.000,- Sk si ponechala. Podľa poškodeného bol obsah dohody medzi ním a obžalovaným R. taký, že tie nehnuteľnosti sa predajú a peniaze z predaja mali byť poškodeného. Alternatíva, že obžalovaní si nehnuteľnosti nechajú a vyplatia mu kúpnu cenu, dohodnutá v tomto prípade nebola. Poškodený tvrdil, že sa chcel najskôr dohodnúť, obžalovaná potom nedvíhala telefón, ale navštívila ho pani W., ktorej povedal, aké kroky mieni urobiť a tá najskôr tvrdila, že nehnuteľnosti kúpi ona a vráti mu ten dom, potom, že mu ho vrátia obžalovaní, následne, že ho prepíšu na syna poškodeného a teda boli rôzne alternatívy. Mal dokonca pripravenú zmluvu, že sa nehnuteľnosti prepíšu znova na neho, ale obžalovaní k jeho právnikovi na dohodnuté stretnutie neprišli. Podal tiež žiadosť na kataster nehnuteľností o blokáciu, ale mu oznámili, že nie je na také podanie oprávnený, civilnú žalobu nepodal, ale podal trestné oznámenie. Vypovedal, že kúpna cena 1.800.000,- Sk bola určená ako súčet toho, čo vyplatil za nadobudnutie nehnuteľností a bral to ako fiktívnu záležitosť, obžalovaní mu túto kúpnu cenu ani jej časť nevyplatili. Na otázku, akú mal garanciu, že obžalovaní naložia s nehnuteľnosťami takým spôsobom, ako sa dohodli, poškodený odpovedal, že rovnakú otázku položil aj obžalovanej, ktorá mu tvrdila, že jej priateľ je čestný, pracovitý, športovec, ktorí nezvyknú podvádzať a tiež mu uvádzala, že ona s obžalovaným uzavrie fiktívnu zmluvu, že mu požičala peniaze, na základe čoho sa zriadi tarcha na uvedený dom a bez obžalovanej s ním nebude vedieť nakladať. Poškodenému podľa jeho vyjadrenia postačovala takáto garancia, pričom nevedel vysvetliť, prečo sa taká fiktívna zmluva o pôžičke nespísala na jeho meno s tým, že ho to ani nenapadlo.

Na otázky obhajoby poškodený odpovedal, že podal žalobu aj v civilnom konaní, keďže obžalovaná mu neuhradila faktúru, ktorú jej vystavil za okná na dom v B. V., ale žalobu zobral späť. Vypovedal tiež, že síce nebol účastníkom kúpnej zmluvy ohľadne domu v B. V., ale vyplatil kúpnu cenu, o čom nemá písomné potvrdenie, ale môže to dosvedčiť pani U.. Tejto zaplatil v hotovosti u notára 650.000,- Sk a 100.000,- Sk odovzdal obžalovanej s tým, aby ich ona vyplatila pani U., čo už bolo po podpise u notára. Bolo tomu tak z dôvodu, že obžalovaná naliehala, aby pani U. opustila ten dom a bolo dohodnuté, že až keď sa vyšťahuje, bude jej vyplatený zvyšok peňazí. Podľa poškodeného v čase podpisu zmluvy u notára sumu 100.000,- Sk ani nemal, pretože dočerpал svoje úvery. Poškodený tiež vypovedal, že všetky záležitosti, ktoré predchádzali uzavretiu zmluvy s pani V., zariaďovala obžalovaná, nepamätal sa, či obe zmluvy u notára aj podpisoval, je preto možné, že dal obžalovanej splnomocnenie aj na podpis zmlúv, ale v prvom prípade odovzdával sumu 300.000,- Sk on a v druhom prípade ich odovzdal obžalovanej s tým, aby ich ona vyplatila kupujúcej.

Svedkyňa W. P. (predtým U.) na hlavnom pojednávaní vypovedala, že bola vlastníčkou predmetného rodinného domu v B. V., dostala sa do finančných problémov, našla inzerát, v ktorom jedna spoločnosť ponúkala možnosť oddĺženia. Z tohto dôvodu sa s uvedenou spoločnosťou kontaktovala s tým, že jej zámerom nebolo dom predať, ale si myslela, že tá spoločnosť za ňu vyplatí pôžičku a ona jej ju potom bude splácať. V tejto súvislosti bola v kontakte s obžalovanou. Názov tej spoločnosti si nepamätala, ale bola pána J., s ktorým sa však stretla až pri prepise, za spoločnosť jednala obžalovaná. Svedkyňa tvrdila, že si aj uvedomila, že príde o dom a viacčlenná rodina budú mať problém s bývaním, ale už bola podaná žiadosť o vyrovnanie pôžičky a nedalo sa cúvnuť. Potom sa konal prepis toho domu, v kancelárii čakali na pána J., pretože tento mal vybrať peniaze, čo tvrdila obžalovaná. Pán J. prišiel, podal peniaze obžalovanej a uskutočnilo sa vyplatenie peňazí, spolu to bola suma 900.000,- Sk, z toho

800.000,- Sk bolo vyplatených pri prepise, z ktorých peňazí zaplatila úver aj poplatky za elektrinu, plyn a vodu, a sumu 100.000,- Sk mala dostať, keď sa z domu vysťahujú. Svedkyňa vypovedala, že pokiaľ v dome bývali, platila 1.000,- Sk mesačne obžalovanej za podnájom. Svedkyňa tiež uvádzala, že si všimla pri podpise zmluvy, že na tejto figurovala obžalovaná, ale obžalovaná to vysvetľovala tým, že dom musí byť napísaný na nejakú fyzickú osobu. Svedkyňa uvádzala, že suma 900.000,- Sk nebola dohodnutá hneď od začiatku, pretože mala aj iné dlžoby, ale obžalovaná uviedla, že tie sa riešiť nebudú a keď bolo svedkyňi zrejmé, že príde o dom, bolo jej povedané, že dostane tých 900.000,- Sk a ako náhradu 3-izbový byt v B. Z., ktorý ale nedostala. Svedkyňa tiež vypovedala, že obžalovaná jej pred uzavretím zmluvy nehovorila, že dom bude kupovať ako fyzická osoba, tvrdila, že bude problém dom predať, pretože je veľký a svedkyňa preto vydedukovala, že ho chcú ďalej predať. Tvrdila, že obžalovaná bola pred kúpou dom pozrieť viackrát, pričom s ňou bol aj jej neskorší manžel. Uvádzala, že zmluvu si u notára pred podpisom prečítala, ale iba zbežne, nakoľko vtedy mala iné problémy.

Súd na návrh prokurátora prečítal časť výpovede svedkyne z prípravného konania, kedy rozdielne vypovedala, že u notára čakali na šéfa obžalovanej, ktorý priniesol peniaze a obžalovaná jej vyplatila 800.000,- alebo 850.000,- Sk a tiež, že obžalovaná jej povedala, že dom je pre tú spoločnosť, ale bude napísaný na obžalovanú, pretože musí byť napísaný na nejakú fyzickú osobu a keďže jej šéf dôveruje, bude dom napísaný na ňu.

Svedkyňa k uvedeným rozporom uviedla, že v kúpnej zmluve bola uvedená tá suma, ktorú v konečnom dôsledku aj dostala vyplatenú a tiež i to, že obžalovaná niekoľkokrát pri ich rokovaní zdôrazňovala, že jej šéf dôveruje.

Na otázky obhajoby svedkyňa odpovedala, že nevie, komu patrili peniaze, ktoré jej pri podpise zmluvy odovzdala obžalovaná, poškodený sa u notára nevyjadroval k predaju toho domu a obžalovaná jej nehovorila, že dom neskôr prepíše na poškodeného.

Svedkyňa Z. W. (matka W. P.) na hlavnom pojednávaní ako svedok uviedla, že jej dcéra sa dohodla na predaji domu s obžalovanou, boli podpísať zmluvu u notára Y. P., kde prebehlo všetko podľa dohody, kde iba museli čakať, pretože obžalovaná povedala, že jej šéf išiel vybrať peniaze z banky, ale ten ich nakoniec priniesol, podal ich obžalovanej a obžalovaná vyplatila jej dcéru. Keď boli u notára, obžalovanej niekto volal, ona vyšla von a potom vošla s poškodeným, predstavila im ho ako svojho šéfa a potom boli vyplatené peniaze. Podľa vyjadrenia svedkyne jej dcéra jednala výlučne s obžalovanou, jej dcéra reagovala na nejaký inzerát, že niekto vypomáha vo finančných problémoch, prišla obžalovaná, ktorá hovorila, že pracuje pre nejakú realitku, bola dom aj pozerat', neskôr aj s nejakým mladším pánom, o ktorom sa neskôr dozvedeli, že je to jej manžel. Obžalovaná najskôr sľubovala viac peňazí, ale potom cenu stále znižovali a nakoniec sa dohodli na cene 900.000,- Sk+ 3-izbový byt v Nových Zámkoch, ktorý ale jej dcéra nikdy nedostala, pretože to nebolo riešené písomne a neskôr sa tým ani nezaoberali. Svedkyňa vypovedala, že obžalovaná hovorila, že dom kupuje realitná kancelária a preto sa aj znižovala cena, nakoľko obžalovaná tvrdila, že jej šéf je veľmi šetrný a cena sa mu zdá privysoká, pričom aj šéf obžalovanej pri podpise zmluvy prisvedčil, že nechcel zaplatiť takú vysokú cenu a tiež jej povedal, že by ten dom nebol kúpil, keby ho obžalovaná nepresvedčila kvôli tomu, že svedkyňa je suseda matky obžalovanej. Svedkyňa tiež tvrdila, že keď u notára čakali na poškodeného, notár dal jej dcére zmluvu prečítať a upozornil ju, aby ju nepodpisovala, kým neprevezme peniaze. Vtedy si jej dcéra všimla, že dom sa prepisuje na obžalovanú, pýtala sa preto obžalovanej na túto skutočnosť a tá jej povedala, že dom musí byť vždy na niekoho napísaný. Svedkyňa tiež vypovedala, že nevie, komu patrili peniaze, ktoré jej dcéra dostala vyplatené ako kúpnu cenu, ale priniesol ich poškodený, podal ich obžalovanej a ona vyplatila jej dcéru. Podľa svedkyne im obžalovaná tvrdila, že dom pôjde na predaj a preto sa aj znižovala cena. Svedkyňa tiež tvrdila, že asi 8 rokov dozadu, a to ešte skôr, ako bola prvýkrát volaná na políciu, sa stretla s obžalovanou a povedala jej, že tie peniaze vtedy priniesla jej matka a chcela od svedkyne, aby povedala, že tam jej matka bola. Svedkyňa ale vysvetľovala, že nevie, čo sa dialo za dverami a kto dal peniaze poškodenému, ale vo vnútri u notára boli iba tie osoby, o ktorých vypovedala a dovnútra do kancelárie peniaze priniesol poškodený.

Svedkyňa R. J. (manželka poškodeného) vo svojej výpovedi uviedla, že aj ona je zamestnankyňou spoločnosti jej manžela N. J. XD, úlohou obžalovanej bolo vyhľadávať nehnuteľnosti na kúpu, ktoré následne predal, pričom jej manžel si na ich kúpu bral úvery, obžalovaná mala plnú moc na tieto jednania. Svedkyňa potvrdila, že takto sa riešila aj nehnuteľnosť v B. V., ale tá sa napísala priamo na obžalovanú, pretože sa táto vyjadrovala tak, že možno si ten dom nechá a nemusel by sa tak na ňu prepisovať a ak nie, tak sa predá. Podľa vyjadrenia svedkyne jej manžel na tom dome financoval aj kúpu a výmenu plastových okien. K domu na V. ulici sa svedkyňa vyjadřila tak, že jej manžel kúpil dom aj pôdu, tiež

ich financoval z úveru, tieto nehnuteľnosti potom prepísal na obžalovaného, nakoľko bol uvedený do omylu obžalovanou a obžalovaný mu za tieto nehnuteľnosti nikdy peniaze nezaplatil. Tvrdila, že pôvodná vlastníčka toho domu za jej manželom opakovane chodila, vyčítala mu, že kvôli nemu prišla o dom, čo však nebola pravda a tak obžalovaná prišla s nápadom, že nehnuteľnosti sa prepíšu na obžalovaného, ktorý bol jej vtedajším priateľom, aby sa vyriešil tento problém s bývalou vlastníčkou toho domu s tým, že potom sa nehnuteľnosti predajú a oni si medzi sebou vybaví financie, k čomu však nedošlo. Svedkyňa tvrdila, že kúpna cena za tieto nehnuteľnosti jej manželovi určite obžalovaným nebola vyplatená. Tvrdila, že jej manžel investoval aj do terénnych úprav na tom dome, ktoré realizoval pán Y.. Svedkyňa podľa vlastného vyjadrenia bola prítomná v kancelárii, keď poškodený s obžalovanou riešil situáciu, že dom a pozemky financoval a neboli na neho prepísané, pričom obžalovaná ho utešovala, ukludňovala, že sa to všetko vyrieši.

Súd pristúpil k výpovedi svedkyne Q. W. (matky obžalovanej), ktorá však využila svoje právo podľa § 130 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku a vzhľadom na svoj príbuzenský pomer s obžalovanými odmietla vypovedať.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul v procesnom postavení svedka aj notára Y. L. P., ktorý spísal notárske zápisnice, ktorých obsahom boli kúpne zmluvy, uvádzané v bodoch 1 a 2 obžaloby.

Svedok si vzhľadom na odstup času nevedel spomenúť na konkrétnosti ním spísanej notárskej zápisnice č. B B z 23.03.2007, obsahom ktorej bola kúpna zmluva medzi obžalovaným a poškodeným, uvádzaná v bode 2 obžaloby. Po nahliadnutí do tejto zápisnice v podstate uviedol iba tie skutočnosti, ktoré vyplývajú z jej obsahu, na bližšie okolnosti jej spísania si spomenúť nevedel. Nevedel uviesť ani to, kto inicioval spísanie tejto notárskej zápisnice a vypovedal, že obsah kúpnej zmluvy formuloval on na základe informácií a podkladov, ktoré mu poskytli účastníci zmluvy, resp. niektorý z nich. Svedok sa nevedel vyjadriť, ktoré iné osoby okrem účastníkov zmluvy boli prítomné pri spisovaní notárskej zápisnice a vypovedal, že v zápisnici nepotvrdzoval vyplatenie kúpnej zmluvy, ale do zápisnice iba pojal vyhlásenie predávajúceho, že prevzal kúpnu cenu, nevedel povedať, či sa kúpna cena vyplácala pri podpise kúpnej zmluvy alebo pred jej podpisom. Tiež vysvetľoval, že nie je jeho povinnosťou skúmať pri spisovaní notárskych zápisníc pravdivosť vyhlásení účastníkov zmluvy.

Keďže orgány prípravného konania v prípravnom konaní opomenuli požiadať ministra spravodlivosti SR o zbavenie mlčanlivosti notára Y. L. P. aj vo vzťahu ku skutočnostiam, ktoré sa dozvedel pri výkone notárskej činnosti v súvislosti so spisovaním iných úkonov notárskej činnosti, súd ho bez ďalšieho na hlavnom pojednávaní vypočul k týmto iným skutočnostiam nemohol.

Súd však ministra spravodlivosti SR na návrh prokurátora požiadal o zbavenie mlčanlivosti uvedeného notára aj vo vzťahu k tým skutočnostiam, ktoré sa týkajú ním spisovanej notárskej zápisnice č. B (kúpna zmluva medzi predávajúcou W. U. a kupujúcou N. R., vtedy K.), N230/2006 (predaj nehnuteľností - ornej pôdy W. V. poškodenému N. J.) a kúpnej zmluvy č. B (ktorou poškodený N. J. nadobudol nehnuteľnosti - rodinný dom s príľahlými pozemkami na V. ulici v B. Z. od predávajúcej W. V.) a po zbavení mlčanlivosti notára tohto následne na hlavnom pojednávaní vypočul aj k týmto skutočnostiam.

Svedok si pre odstup času nevedel na žiadne bližšie skutočnosti spomenúť a po nahliadnutí do uvedených listín v podstate iba zopakoval obsah ním spisovaných úkonov notárskej činnosti, nevedel špecifikovať, ktoré osoby okrem účastníkov zmlúv sa úkonov zúčastnili a tvrdil, že neosvedčoval vyplatenie kúpnej ceny, ale zachytil iba vyhlásenie účastníkov. Tiež vypovedal, že pri kúpnej zmluve č. B poškodeného zastupovala na základe splnomocnenia obžalovaná, pričom osvedčoval aj podpis na tomto splnomocnení, avšak si nespomína na dôvod tohto zastúpenia.

Prokurátor v konaní pred súdom navrhoval notára zbaviť mlčanlivosti a následne vypočul aj ku skutočnostiam, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s osvedčením podpisov na zmluve o pôžičke medzi obžalovanou N. R., vtedy K. a obžalovaným Y. R. zo dňa 27.03.2007 ako aj s ďalšími okolnosťami uzavretia tejto zmluvy, ďalej v súvislosti s osvedčením pravosti podpisu poškodeného na splnomocnení pre obžalovanú zo dňa 09.01.2007 a všeobecne k ďalším okolnostiam a skutočnostiam, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s notárskou činnosťou, pri ktorej prišiel on alebo jeho zamestnanci do kontaktu s obžalovanými, poškodeným a Q. W..

Svedkyňa W. L. (predtým V.) na hlavnom pojednávaní využila svoje právo podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku odmietnuť vypovedať z dôvodu, že by si mohla privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania vzhľadom na skutočnosť, že v minulosti bola vlastníčkou nehnuteľností na V. ulici v B. Z., v tom čase

bol jej manželom Y. V., voči ktorému v tejto súvislosti bolo vedené trestné stíhanie pokiaľ ide o uvedené nehnuteľnosti.

Keďže prečítanie výpovede tejto svedkyne z prípravného konania navrhovala obhajoba, súd túto postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal.

Svedkyňa vtedy vypovedala, že bola vlastníčkou nehnuteľností v meste B. Z., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX a XXXX, tieto nehnuteľnosti predala, pričom o tomto predaji jednal jej manžel Y. V. s pani N., ktorá mala pracovať pre pána J. v realitnej kancelárii, táto prevod týchto nehnuteľností pre pána J. iba vybavovala. B. predala pánovi J., ktorý jej aj zaplatil dohodnutú kúpnu cenu. Najskôr predávala ornú pôdu a neskôr rodinný dom a záhrady.

Svedok L. K. (bývalý manžel obžalovanej v období od 1989 do januára 2005)) vypovedal, že o prevode predmetných nehnuteľností nemá žiadnu vedomosť s tým, že s obžalovanou reálne obývali spoločnú domácnosť do decembra 2003. Tvrdil, že nemá vedomosť o tom, že by obžalovaná ku koncu ich spolužitia mala nasporenú väčšiu sumu peňazí a tiež ani to, aké úspory mala matka obžalovanej.

Svedok H. X. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že vykonáva geodetické práce, pričom pozná z výkonu tejto činnosti obžalovaných aj poškodeného, keďže si u neho dávali vyhotovovať nejaké plány. Na základe predložených mu k nahliadnutiu listín uviedol, že na základe objednávky poškodeného vyhotovoval geometrický plán, týkajúci sa nehnuteľností na V. ulici v B. Z., pričom jeho účelom bolo oddelenie pozemku, nevedel uviesť, kto jeho vyhotovenie financoval.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj svedka Y. L., ktorý vypovedal, že oboch obžalovaných pozná, pričom v roku 2008 sám podnikal v oblasti sprostredkovania kúpy a predaja nehnuteľností. Svedok potvrdil, že mal vedomosť o zrealizovanom prevode nehnuteľností na Holubyho ulici v Nových Z. medzi obžalovaným a poškodeným, ale podrobnosti uviesť nevedel. Po vzhľadnutí splnomocnenia, ktorým ho obžalovaný splnomocnil na zastupovanie pri prevzatí búracieho povolenia na predmetný rodinný dom, uviedol, že potvrdil, že na splnomocnení je jeho podpis a že zrejme bol na tieto úkony splnomocnený, ale bližšie podrobnosti uviesť nevedel vzhľadom na odstup času.

Svedok N. Y. Y. sa vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vyjadroval k okolnostiam dodávky a montáže plastových okien na rodinný dom v B. V. firmou Plasted s.r.o. Nové Zámky, ktorej je konateľom. Potvrdil, že jeho spoločnosť realizovala túto dodávku okien, v tejto súvislosti prišiel do kontaktu iba s poškodeným, obžalovaných nepozná. Svedok uviedol, že cenu za uvedenú dodávku zaplatil poškodený, tento mu ale nepovedal, z akého dôvodu okná na túto nehnuteľnosť objedáva a neskúmal ani to, kto bol vlastníkom uvedenej nehnuteľnosti.

Svedok T. L. vypovedal, že je súčasným vlastníkom pozemkov na V. ulici, ktoré kúpil od Q. W., pričom mu nie sú známe žiadne bližšie skutočnosti týkajúce sa jej nadobudnutia týchto nehnuteľností. V čase, keď nehnuteľnosti kúpil, išlo iba o pozemok, na ktorom bol pravdepodobne v minulosti rodinný dom, nakoľko sa na pozemku ešte nachádzala stavebná suť a konáre, ktoré dal odstrániť. Svedok uviedol, že poškodeného nepozná.

Svedkyňa Y. Z. U. vo svojej výpovedi potvrdila, že obžalovanú pozná, nakoľko v minulosti jej sprostredkovala predaj viacerých nehnuteľností, ktoré táto kupovala na svoje meno, vyplácala kúpnu cenu a preto predpokladá, že pre seba. Svedkyňa poškodeného nepozná a pokiaľ ide o nehnuteľnosť v B. V., svedkyňa má vedomosť, že obžalovaná túto nadobudla, ale okolnosti tohto prevodu nepoznala.

Svedok R. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na pozemku na V. ulici vykonával asi pred 12 rokmi upratovacie práce, keďže bol živnostníkom, čistil pozemok a opravovala sa fasáda na susednej poškodenej nehnuteľnosti. Tvrdil, že ho v tejto súvislosti oslovil obžalovaný, keďže hľadal firmu, ktorá takéto práce vykonáva, pričom obžalovaný ho vyplatil. Svedok tvrdil, že neskúmal, kto bol vlastníkom tohto pozemku, poškodeného nepozná a v tejto súvislosti s ním ani neprišiel do kontaktu.

Svedok Y. V. na hlavnom pojednávaní nevedel k predmetu konania uviesť žiadne skutočnosti s tým, že si nepamätá a preto súd postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, kedy uvádzal, že je bývalým manželom W. L., k predloženým mu kúpnyim zmluvám medzi W. L. (vtedy V.) a N. J. a týkajúcim sa prevodu nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXXX a XXXX uviedol, že si pamätá iba to, že mu obžalovaná vyplatila 1.200.000,- Sk a mala mu

vyplatiť 1.500.000,- Sk. Neviedol uviesť, či bol prítomný pri podpise týchto zmlúv a tiež to, že s N. J. nejednal, ale asi s obžalovanou. Svedok aj na väčšinu všetkých ostatných otázok, týkajúcich sa okolností uzavretia týchto zmlúv odpovedal tak, že si nepamätá, vypovedal však, že peniaze, ktoré obžalovaná vyplatila ako kúpnu cenu, boli poškodeného, ktorý sa stal aj vlastníkom týchto nehnuteľností.

Svedkyňa N.. T. X. sa vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, ktorú súd na hlavnom pojednávaní prečítal, vyjadrovala k okolnostiam objednávky, následnej dodávky a platby plastových okien poškodeným vo firme L., ktorej je zamestnankyňou na oddelení marketingu a k listinným dokladom, týkajúcim sa tejto zákazky. Uviedla tiež, že zákazka bola realizovaná pre poškodeného a okná sa montovali na dom v B. V. pre nejakú pani K., pričom poškodený mal s nimi viac zákaziek a nie všetky išli na jeho domy.

V prípravnom konaní boli tiež vypočutí aj ďalší zamestnanci firmy L. - montážni pracovníci Y. T. a N. P., pracovníčka marketingu Z. P., zamestnankyňa pokladne a fakturácie Y. X., Q. T., referent výroby N.. P. L..

Svedkovia O. K. a G. U. v prípravnom konaní vypovedali ako spoluvlastníci domu, susediaceho s rodinným domom, ktorý kúpil poškodený od W. V.. Obaja svedkovia zhodne vypovedali, že všetky záležitosti po nadobudnutí predmetného domu poškodeným a po jeho zbúraní riešili s ním, svedkyňa U. uviedla i to, že na pozemok po zbúraní domu chodila aj malá, silnejšia žena, ktorá jej aj hovorila, že opravila stenu na ich dome, ktorá zostala obnažená po zbúraní tohto susedného domu na ich nehnuteľnosti.

Svedkyňa Q. J. v prípravnom konaní vypovedala, že s jej nehnuteľnosťou susediaci dom na V. ulici kúpil poškodený, ktorý ten dom zbúral a mienil ho predať ako stavebný pozemok. Poškodený jej potom spomínal, že s tým pozemkom oklamali pôvodnú majiteľku, tá ho stále otravovala a sedela mu v kancelárii, preto vraj potom ten dom prepísal na svoju zamestnankyňu, ktorá ho potom prepísala na svojich rodičov a tí potom predali dom L..

Svedok P. Y. v prípravnom konaní vo svojej výpovedi uviedol, že v minulosti podnikal ako živnostník v oblasti stavebníctva, pre poškodeného robil viacero zákaziek. Potvrdil, že vykonával pre poškodeného búracie práce na rodinnom dome na V. ulici a poškodený ho aj vyplatil, pričom poškodený mu povedal i to, že má problémy s bývalými majiteľmi tohto domu a preto dom prepísal na svoju zamestnankyňu, aby mal od tých ľudí pokoj. Podľa svedka mal poškodený zámer zbúrať ten dom, chcel urobiť ulicu a za tým domom stavať viac rodinných domov.

Z listinných dôkazov súd zistil predovšetkým nasledovné skutočnosti:

Z notárskej zápisnice č. B NZ/XXXXX/XXXX, B z XX.XX.XXXX, spísanej notárom JUDr. Petrom Šulaiom, súd zistil, že jej obsahom je kúpna zmluva, ktorou predávajúca W. U. predala kupujúcej N. K. do jej výlučného vlastníctva nehnuteľnosti v katastrálnom území B. V., zapísaných na LV č. XXX, a to parcely č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, rodinný dom súpisného čísla XXXX a garáž súpisného č. XXXX za kúpnu cenu 750.000,- Sk s tým, že časť kúpnej ceny v sume 650.000,- Sk bude vyplatená v deň podpísania zmluvy a časť kúpnej ceny v sume 100.000,- Sk do troch dní od uvoľnenia nehnuteľnosti . Vklad vlastníckeho práva z uvedenej kúpnej zmluvy bol povolený rozhodnutím Správy katastra B. Z. pod č. P dňa 06.12.2006.

Z notárskej zápisnice č. B B B spísanej notárom Y. L. P. dňa 09.10.2006, súd zistil, že jej obsahom je kúpna zmluva, ktorou predávajúca W. V. predala kupujúcemu N.. N. J. do jeho výlučného vlastníctva nehnuteľnosti v katastrálnom území B. Z. a vedené na LV č. XXXXX, a to parcely č. XXXX/X, XXXX/XX a XXXX/XX za kúpnu cenu 300.000,- Sk, ktorá bola vyplatená pred podpísaním tejto kúpnej zmluvy. Vklad vlastníckeho práva z uvedenej kúpnej zmluvy bol povolený rozhodnutím Správy katastra B. Z. pod č. P dňa 08.11.2006.

Kúpnu zmluvou z 10.01.2007, uzavretou na notárskom úrade JUDr. L. P. pod č. B predávajúca W. V. predala kupujúcemu N.. N. J. (zastúpeného pri úkone splnomocnencom N. K. na základe písomného splnomocnenia z 09.01.2007) do jeho výlučného vlastníctva nehnuteľnosti v katastrálnom území B. Z., evidované na LV č. XXXX, a to parcely č. XXXX a XXXX a rodinný dom súpisného č. XXXX za kúpnu cenu 1.500.000,- Sk, ktorá bola vyplatená pred podpísaním tejto zmluvy.

Vklad vlastníckeho práva z uvedenej kúpnej zmluvy bol povolený rozhodnutím Správy katastra B. Z. pod č. P dňa 08.02.2007.

Z notárskej zápisnice č. B B B spísanej notárom Y. L. P. dňa 23.03.2007, súd zistil, že jej obsahom je kúpna zmluva, ktorou predávajúci N. N. J. predal kupujúcemu Y. R. do jeho výlučného vlastníctva nehnuteľnosti v katastrálnom území B. Z. a vedené na LV č. XXXXX, a to parcely č. XXXX/X, XXXX/XX a XXXX/XX a tiež na LV č. XXXX, a to parcely č. XXXX a XXXX a rodinný dom súpisného č. XXXX za kúpnu cenu 1.800.000,- Sk s tým, že táto bola vyplatená pred podpísaním kúpnej zmluvy a predávajúci potvrdzuje svojim podpisom na listine jej prevzatie a úplné vyrovnanie.

Vklad vlastníckeho práva z uvedenej kúpnej zmluvy bol povolený rozhodnutím Správy katastra B. Z. pod č. P dňa 19.04.2007.

Zo Zmluvy o pôžičke a záložnej zmluvy, uzavretej dňa 27.03.2007, súd zistil, že touto veriteľ N. K. požičiava dlžníkovi Y. R. sumu 2.500.000,- Sk a dlžník sa zaväzuje túto veriteľovi vrátiť do 27.05.2007 jednorazovo a súčasne sa na zabezpečenie tejto pohľadávky veriteľa zriaďuje v jeho prospech záložné právo k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam, evidovaných na LV č. XXXXX a XXXX.

Vklad záložného práva z uvedenej záložnej zmluvy bol povolený rozhodnutím Správy katastra B. Z. pod č. P dňa 02.05.2007.

Z listu vlastníctva č. XXXXX súd zistil, že vyššie označené nehnuteľnosti boli následne vo výlučnom vlastníctve Q. W. na základe kúpnej zmluvy z 07.08.2008.

Poškodený výzvou, doručenou obžalovanej dňa 16.05.2008, túto vyzval na úhradu sumy 994.948,- Sk do 22.05.2008 z dôvodu úhrady kúpnej ceny rodinného domu v B. V. a prísluších pozemkov a tiež úhrady výmeny plastových okien na ňom.

Mesto B. Z. ako príslušný stavebný úrad vydalo dňa 26.04.2006 rozhodnutie č. XXXX/XXXX-XX-Šu, ktorým povolilo vlastníkovi stavby N. N. J. odstránenie stavby - rodinného domu súpisného čísla XXXX na parcele č. XXXX, vedenej na LV č. XXXX. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.04.2007.

Obžalovaný Y. R. požiadala mesto B. Z. dňa 06.05.2008 o vydanie búracieho povolenia na tento dom z dôvodu zmeny vlastníctva, pričom na prevzatie búracieho povolenia splnomocnil Y. L..

Na základe tejto žiadosti mesto B. Z. rozhodnutie o povolení odstránenia stavby nevydávalo, ale odkázalo obžalovaného ako právneho nástupcu na svoje vyššie citované už vydané právoplatné rozhodnutie.

Súd oboznámil aj účtovné doklady, ktorým poškodený preukazoval dodávku plastových okien na rodinný dom v B. V., ďalej geometrický plán, objednaný poškodeným u geodeta H. X., pracovnú zmluvu obžalovanej, výpisy z bankových účtov a bankové informácie o úveroch obžalovanej N. R., obžalovaného Y. R. a Q. W., potvrdenia o ich príjmoch a ďalšie listiny.

Na základe takto vykonaných dôkazov súd rozsudkom z 04.03.2020 oboch obžalovaných spod obžaloby podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku oslobodil, majúc za to, že skutky nie sú trestným činom.

Súd totiž dospel k záveru, že skutky, opísané v obžalobe prokurátora pod bodmi 1 a 2 sa síce ako udalosti vo vonkajšom svete stali, avšak nie za všetkých okolností, popísaných v obžalobe a teda zakladajúcich trestnosť týchto skutkov.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1 obžaloby súd prokurátorovi vytkol aj nedostatky vo vzťahu k formulácii skutku obžaloby, nezodpovedajúcim kritériu určitosti a jasnosti s tým, že táto neobsahuje ani potrebnú právnu terminológiu. Odhliadnuc od toho však súd, zaoberajúc sa dôvodnosťou podanej obžaloby, vykonaným dokazovaním zistil, že obžalovaná v rozhodnom období bola zamestnankyňou poškodeného a jej pracovnou náplňou bolo vyhľadávanie investícií poškodeného do kúpy nehnuteľností za účelom ich ďalšieho predaja. Takouto činnosťou obžalovaná pre poškodeného vyhľadala aj nehnuteľnosti v katastrálnom území B. V., ktorých vlastníčkou bola W. U. a o ktorej možnosti investovania poškodeného upovedomila aj s rizikami pri prípadnom ďalšom predaji týchto nehnuteľností. Obžalovaná, konajúc za poškodeného pri rokovaní o kúpe týchto nehnuteľností, vyjedнала podmienky tejto kúpy. V priebehu týchto rokovaní obžalovaná prejavila možný záujem tieto nehnuteľnosti v budúcnosti kúpiť a užívať pre svoje potreby, avšak v záujme predĺženia následného uzatvárania kúpnej zmluvy medzi obžalovanou a poškodeným v budúcnosti došlo medzi nimi k ústnej dohode, podľa ktorej predmetné nehnuteľnosti od

predávajúcej W. U. kúpi obžalovaná, pričom finančné prostriedky na financovanie kúpnej ceny poskytne poškodený s tým, že pokiaľ sa obžalovaná neskôr (a medzi obžalovanou a poškodeným žiadnym konkrétnym termínom neohraničenom čase) rozhodne, že nechce byť vlastníčkou týchto nehnuteľností, tieto predá a poškodenému odovzdá peňažné prostriedky, za ktoré bude dom predaný a v prípade, ak sa pre predaj domu nerozhodne, poškodenému vráti peňažné prostriedky v sume, ktorú investoval do kúpy a rekonštrukcie tohto domu. Na základe tejto dohody poškodený v deň podpisu kúpnej zmluvy medzi obžalovanou ako kupujúcou a W. U. ako predávajúcou, t.j. dňa XX.XX.XXXX odovzdal na notárskom úrade Y. L. P. peňažné prostriedky v sume 650.000,- Sk, tvoriace časť kúpnej ceny, ktorá bola pri podpise zmluvy vyplatená predávajúcej W. U. a následne potom, ako predávajúca nehnuteľnosť uvoľnila a odsťahovala sa z nej, poškodený poskytol obžalovanej na úhradu zvyšku kúpnej ceny sumu 100.000,- Sk. Na základe rozhodnutia Správy katastra B. Z. o povolení vkladu vlastníckeho práva z tejto zmluvy do katastra nehnuteľností sa vlastníčkou prevádzaných nehnuteľností stala obžalovaná. Súd rovnako zistil, že poškodený následne na tejto nehnuteľnosti preukázateľne financoval aj výmenu plastových okien, pričom aj sama obžalovaná z vlastných zdrojov vykonávala isté rekonštrukčné práce na uvedenej domovej nehnuteľnosti, čo potvrdil aj poškodený. Obžalovaná a poškodený obsah svojej dohody nepojali do žiadnej písomnej zmluvy a rovnako písomnou formou nepodchytili ani fakt odovzdania peňažných prostriedkov, tvoriacich kúpnu cenu uvedených nehnuteľností, poškodeným obžalovanej, tiež neuzavreli zmluvu o pôžičke ani inú písomnú zmluvu. Medzi obžalovanou a poškodeným nebol dohodnutý ani len orientačne čas, kedy má dôjsť k splneniu tejto dohody obžalovanou.

Uvedené skutkové závery mal súd preukázané výpoveďou poškodeného Ing. N. J., ktorého výpoveď na hlavnom pojednávaní pre súd vyznela vierohodne a presvedčivo, pričom bola v mnohých detailoch podporená aj výpoveďami ostatných vo veci vypočutých svedkov a tiež aj listinnými dôkazmi. Súd neuveril tvrdeniu obžalovanej, že kúpu nehnuteľností financovala z vlastných peňažných prostriedkov, nakoľko táto jej výpoveď nekorešponduje nielen s výpoveďou poškodeného, ale ani s výpoveďou svedkyne W. P. (U.), jej matky Z. W. (tiež prítomnej pri podpisovaní kúpnej zmluvy v notárskom úrade), ako ani s vyhodnotením majetkových možností obžalovanej v rozhodnom čase. V tomto smere súd nehodnotil zadovážené bankové informácie o pohyboch na bankových účtoch obžalovanej izolovane, ale aj v kontexte s výpoveďou poškodeného, ktorý vypovedal, že obžalovanej ako svojej zamestnankyni finančne vypomáhal, poskytoval jej zálohy a na jej žiadosť financoval aj niektoré jej jednorazové výdavky. Z takto zisteného skutkového stavu súd vyvodil ten záver, že poškodený sa nikdy nestal vlastníkom predmetných nehnuteľností, nakoľko nebol účastníkom kúpnej zmluvy, ale nehnuteľnosť kúpou od predávajúcej W. U. nadobudla obžalovaná. Nešlo pritom o žiadnu fiktívnu kúpnu zmluvu, ani o „dočasné vedenie obžalovanej ako vlastníčky v katastri nehnuteľností“, nakoľko slovenský právny priadok takýto spôsob nakladania s nehnuteľnosťami ani nepozná. Pokiaľ poškodený obžalovanej poskytol peňažné prostriedky na úhradu kúpnej ceny, tieto sa rovnako ich odovzdaním obžalovanej na tento účel stali jej vlastníctvom. Z uvedeného preto vyplýva, že pokiaľ malo dôjsť k spáchaniu trestného činu podvodu, tento mohol mať formu jedine vylákania peňažných prostriedkov obžalovanou od poškodeného.

Z výsledkov vykonaného dokazovania ďalej pre súd vyplynulo, že k splneniu dohody zo strany obžalovanej nedošlo. Napriek tomu, že platnosť vyššie uvedenej ústnej dohody časovo ohraničená nebola, avšak potom, ako z dôvodu okolností, uvádzaných v obžalobe pod bodom 2, došlo k narušeniu dôvery poškodeného k obžalovanej, poškodený opakovane od obžalovanej žiadal splnenie tejto dohody, t.j. vrátenie finančných prostriedkov, ktoré jej poskytol na úhradu kúpnej ceny a tiež aj náhradu investície v podobe výmeny plastových okien na predmetnej domovej nehnuteľnosti, a to ústne ako aj preukázateľne písomnou formou. Obžalovaná na tieto výzvy poškodeného nereagovala a finančné prostriedky poškodenému dosiaľ nevyplatila.

Napriek tomu, že súd svoje skutkové závery oprel o preň vierohodnú výpoveď poškodeného, podporenú výpoveďami ďalších svedkov ako aj listinnými dôkazmi, žiadnym z vykonaných dôkazov, a to ani z výpovede samotného poškodeného nemal vtedy preukázané, že by poškodený pri majetkovej dispozícii tak, ako je vyššie uvedené, konal v omyle, či už vyvolanom obžalovanou alebo ňou využitom.

Už zo samotného znenia ústnej dohody medzi obžalovanou a poškodeným mal totiž súd za zrejmé, že pri jej uzatváraní neboli poškodenému obžalovanou ani inou osobu prezentované žiadne nepravdivé skutočnosti, relevantné a významné pre jeho rozhodnutie poskytnúť obžalovanej sumu 750.000,- Sk na financovanie kúpy predmetných nehnuteľností. Naopak, poškodený vedel, že obžalovanej poskytuje peňažné prostriedky na financovanie kúpnej ceny predmetných nehnuteľností, vedel, že účastníčkou kúpnej zmluvy na strane kupujúcej bude obžalovaná, vedel a aj si musel byť vedomý, že táto účinnou kúpnu zmluvou nadobudne vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. Poškodený rovnako vedel a nebol ani žiadnym spôsobom uvedený do omylu v otázke, že obžalovaná má reálny záujem o vlastníctvo predmetných nehnuteľností za účelom ich využívania na bývanie svojej a svojej rodiny,

keďže i sama do opráv a zariadenia domu investovala a v konečnom dôsledku tento dom doposiaľ i užíva na bývanie. Z uvedeného vyplýva, že poškodený pri uvedenej majetkovej dispozícii nekonal pod vplyvom omylu vo otázke žiadnych objektívnych, navonok jestvujúcich, skutočností, rozhodujúcich pre takýto úkon nakladania s jeho majetkom. O podvodnom konaní zo strany obžalovanej by tak v tomto konkrétnom prípade bolo možné uvažovať jedine, vtedy, ak by bolo preukázané, že obžalovaná už v čase uzavretia vyššie uvedenej ústnej dohody s poškodeným a najneskôr v čase vykonania majetkovej dispozície poškodeným preukázateľne konala v úmysle túto dohodu nesplniť a poškodenému ním jej poskytnuté finančné prostriedky nikdy nevrátiť (či už z realizovaného predaja nehnuteľností alebo z iných zdrojov) a na ktorej vnútornej pohnútky podvodné konanie obžalovanej zakladal prokurátor v tomto bode podanej obžaloby.

Zo žiadneho v konaní produkovaného dôkazu však súd takýto podvodný úmysel obžalovanej preukázaný nemal, a to ani ako jestvujúci v čase dojednania ústnej dohody s poškodeným, ako ani následne a tiež ani v čase poskytnutia jej finančných prostriedkov poškodeným. Z výpovede poškodeného vyplýva, že obžalovaná požívala jeho plnú dôveru, nakoľko v minulosti pre neho sprostredkovala viacero výhodných investícií v oblasti realít, túto jeho dôveru obžalovaná zjavne požívala aj neskôr po uzavretí predmetnej kúpnej zmluvy, dokonca aj v čase udalostí, ktoré sú predmetom skutku pod bodom 2 obžaloby, ako aj v ďalšom období. K narušeniu vzájomných vzťahov medzi nimi došlo až neskôr, pričom poškodený po prvýkrát oficiálne vyzval obžalovanú na splnenie tejto dohody až písomnou výzvou z mája 2008, bezprostredne pred tým, ako v prejednávanej veci inicioval trestné konanie podaním trestného oznámenia. Existenciu takejto vnútornej podvodnej pohnútky obžalovanej nemožno vyvodiť ani z výpovede poškodeného, ani z výpovede akéhokoľvek iného vo veci vypočutého svedka, ktorý by prípadne reprodukovali takéto vyjadrenie obžalovanej pred inými osobami, a tiež ani z iných zadovážených dôkazov.

Podľa názoru súdu ani spôsob obrany obžalovanej bez ďalšieho nebolo možné vyhodnotiť z tohto hľadiska v jej neprospech (tvrdiac, že kúpu nehnuteľností financovala z vlastných finančných prostriedkov), nakoľko táto síce svedčí o jej snahe zbaviť sa prípadnej povinnosti splniť svoj záväzok voči poškodenému, avšak nepotvrďuje úmysel obžalovanej dohodu s poškodeným nesplniť už v momente prevzatia peňažných prostriedkov od poškodeného. Finančná situácia obžalovanej v momente poskytnutia jej finančných prostriedkov poškodeným nie je významná aj preto, že obžalovanej predmetné finančné prostriedky na kúpu nehnuteľností poškodený poskytol aj pre prípad, že k predaju nehnuteľností nedôjde a obžalovaná ich bude naďalej užívať s tým, že mu financie vo výške kúpnej ceny investícií vráti, pričom ani sám poškodený nepovažoval za potrebné sa zaoberať otázkou zdroja, z ktorých obžalovaná následne splnenie tejto dohody bude financovať a tiež ani určenie časového rámca splnenia tejto dohody obžalovanou. V intenciách vyššie uvedených právnych úvah k tzv. podvodnému úmyslu ako obligatórneho znaku skutkovej podstaty trestného činu podvodu, totiž o trestný čin podvodu nemôže ísť v prípade, ak osoba, v prospech ktorej poškodený na základe vzájomnej dohody vykonal majetkovú dispozíciu, sa rozhodne kedykoľvek neskôr svoj záväzok z tejto dohody voči poškodenému nesplniť.

Pokiaľ prokurátor v záverečnej reči považoval za osobitne významné dôvodiť skutočnosťami, ktoré v rámci nadviazania kontaktu a rokovaní s predávajúcou W. U. pred uzavretím kúpnej zmluvy obžalovaná tejto prezentovala s tým, že týmito ju mala zavádzať, súd mal za to, že uvedené okolnosti, vyplývajúce z výpovede svedkyne W. U., by mohli byť relevantné jedine z hľadiska možného posudzovania konania obžalovanej v nadväznosti na majetkovú dispozíciu vykonanú W. U. a nie poškodeným N. N. J. O. ale nie sú vôbec poňaté v skutkovej vete obžaloby (a pokiaľ by boli, mohli by byť jedine iným, samostatným skutkom) a teda nie sú a ani nemôžu byť v priamej príčinnej súvislosti s prokurátorom za vinu obžalovanej kladenému obohateniu sa na úkor majetku poškodeného N. N. J., v ktorom smere súd odkázal na svoje už uvedené všeobecné právne úvahy k znakom skutkovej podstaty trestného činu podvodu.

Ku skutku pod bodom 2 obžaloby v odôvodnení oslobodzujúceho rozsudku súd uviedol, že po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k tomuto žalovanému skutku (odhliadnuc od formulácie skutku v obžalobe, predovšetkým vo vzťahu k používaniu pojmov, nemajúcich oporu v právnom poriadku U. republiky, keďže tento nepozná „dočasné prepísanie“ nehnuteľností), súd dospel k záveru, že tento sa ako udalosť vo vonkajšom svete rovnako stal.

Nielen z pre súd vierohodnej výpovede poškodeného, ale aj z výpovedí ďalších vo veci vypočutých svedkov a z listinných dôkazov mal súd preukázané, že obžalovaný a poškodený skutočne podpísali dňa 23.03.2007 formou notárskej zápisnice kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností, nachádzajúcich sa v B. Z. na V. ulici a špecifikovaných v obžalobe. Rovnako mal súd preukázané, že dôvodom na tento prevod bola skutočnosť, že poškodený považoval za obťažujúce kontakty pôvodných

vlastníkov týchto nehnuteľností (ktorí nehnuteľnosti predali W. V., od ktorej ich následne kúpil poškodený) a skutočne žiadal obžalovanú, ktorá mu kúpu týchto nehnuteľností ako jeho zamestnankyňa s touto náplňou práce sprostredkovala, aby tento problém vyriešila. Poškodený tento fakt potvrdil vo svojej výpovedi, ako aj to, že obžalovaná navrhla, aby boli tieto nehnuteľnosti prevedené na jej vtedajšieho priateľa - obžalovaného Y. R. práve preto, že tento sa zdržiava v X. a nie je predpoklad, že ho budú pôvodní vlastníci nehnuteľností navštevovať. Obžalovaná súčasne pred poškodeným obžalovaného opísala ako spoľahlivého človeka a dokonca poškodeného uistovala tým, že s obžalovaným ona uzavrie fiktívnu zmluvu o pôžičke spoločne so záložnou zmluvou, ktorú následne skutočne s obžalovaným i uzavrela. Poškodený s takýmito podmienkami súhlasil napriek tomu, že priateľa obžalovanej v podstate vôbec nepoznal, podpísal s ním formou notárskej zápisnice kúpnu zmluvu a v tejto deklaroval, že od neho prevzal kúpnu cenu 1.800.000,- Sk napriek tomu, že sa toto vyhlásenie nezakladalo na pravde. Poškodený súčasne aj podľa vlastného vyjadrenia z nevysvetliteľných dôvodov neuzavrel zmluvu o pôžičke a záložnú zmluvu s obžalovaným on, ale v podstate s jeho vedomím obžalovaná. Dohoda poškodeného s obžalovanými ohľadne ďalšieho nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami bola taká, že následne sa nehnuteľnosti predajú a kúpna cena z tohto predaja bude vyplatená poškodenému, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ani v tomto prípade nebol medzi poškodeným a obžalovaným dohodnutý žiadny konkrétny termín. Z výpovede poškodeného a listinných dôkazov následne vyplynulo, že obžalovaný neskôr nesplnil dohodu a predmetné nehnuteľnosti kúpnu zmluvou previedol na matku obžalovanej Q. W., ktorá s nehnuteľnosťami ďalej nakladala formou predaja tretej osobe, obžalovaný poškodenému finančné prostriedky z tohto predaja v zmysle ich dohody nezaplátil, pričom vzťahy medzi obžalovanou a poškodeným už v tom čase boli naštrbené.

Pokiaľ sa obžalovaný Y. R. bránil tým, že kúpnu cenu nehnuteľností poškodenému riadne uhradil, túto jeho obranu súd vyhodnotil ako nevierohodnú, motivovanú aktuálnou snahou obžalovaného vyhnúť sa prípadnému splneniu akéhokoľvek záväzku voči poškodenému. Obranu obžalovaného bez ďalšieho nepotvrďuje ani obsah kúpnej zmluvy, kde obaja účastníci urobili vyhlásenie o úhrade kúpnej ceny, keďže z výpovede poškodeného vyplynulo, že z ich strany išlo v podstate o predstieraný právny úkon a preto otázka úhrady kúpnej ceny môže byť významná jedine z hľadiska nárokov poškodeného voči obžalovanému z tohto titulu. Na druhej strane z tejto obrany obžalovaného podľa názoru súdu nebolo možné vyvodit', kedy obžalovaní dospeli k rozhodnutiu nesplniť dohodu s poškodeným.

Z vyššie uvedených skutkových záverov pre súd vyplynulo, že poškodený nebol žiadnym z obžalovaných pred podpisom predmetnej kúpnej zmluvy, najneskôr v čase jej podpisu, uvedený do omylu v žiadnych objektívnych skutočnostiach, poškodený s plným vedomím uzavrel túto v podstate fiktívnu zmluvu a preto súd dospel k záveru, že pri vykonaní tejto majetkovej dispozície nekonal v omyle, vyvolanom alebo využitom obžalovanými vo vzťahu k týmto objektívnym skutočnostiam.

Fakt, že poškodený bol v domnienke, že je „faktickým majiteľom nehnuteľností“ (ako uvádzala obžaloba v kontexte s výpoveďou poškodeného) a bol presvedčený, že obžalovaný nehnuteľnosti predá a on dostane späť svoje peniaze (ako vypovedal na hlavnom pojednávaní) a naďalej investoval do uvedených nehnuteľností ako do cudzej veci a preukázateľne na nich vykonával búracie práce a úkony smerujúce k ich neskoršiemu rozparcelovaniu, rovnako podľa názoru súdu nemohli mať v kontexte s právnym poriadkom Slovenskej republiky, upravujúcim vlastníctvo nehnuteľností, na vyššie uvedený záver o absencii konania poškodeného v skutkovom omyle, vyvolanom alebo využitom obžalovanými, žiadnu relevanciu.

Rovnako bolo pre tento záver súdu irelevantné, či obžalovaný mal alebo nemal finančné možnosti na úhradu kúpnej ceny v čase uzavretia kúpnej zmluvy, keďže poškodený túto zmluvu uzavrel plne si uvedomujúc, že vyhlásenie účastníkov zmluvy o úhrade kúpnej ceny nezodpovedá skutočnosti.

Aj v prípade tohto skutku tak podľa súdu zo strany obžalovaných mohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu podvodu iba za predpokladu, že títo najneskôr v čase uzavretia kúpnej zmluvy obžalovaného s poškodeným konali v úmysle dohodu s poškodeným ohľadne neskoršieho nakladania s týmito nehnuteľnosťami a zaplata mu finančných prostriedkov nesplniť (ktorú pohnútku prokurátor i citoval v skutkovej vete obžaloby), keďže neskoršie rozhodnutie obžalovaných pôvodnú dohodu s poškodeným nesplniť, nemôže zakladať trestnú zodpovednosť za trestný čin podvodu. Podľa názoru súdu však táto vnútorná pohnútko obžalovaných v čase uzavretia kúpnej zmluvy obžalovaného s poškodeným ako obligatórny znak skutkovej podstaty tohto trestného činu nevyplývala, a to ani len nepriamo, zo žiadneho z vo veci vykonaného dôkazu.

Skutočnosť, že by obžalovaný konali s takýmto úmyslom už v čase dohodovania postupu s poškodeným v tejto veci a následne až do momentu uzavretia kúpnej zmluvy totiž pre súd nevyplývala nielen z ich obhajobného postoja k žalovaným skutkom, ale ani z výpovede poškodeného, z výpovedí iných

vypočutých svedkov a tiež ani z listinných dôkazov. Pokiaľ mal prokurátor túto pohnútku preukázanú tým, že obžalovaná s obžalovaným následne uzavrela zmluvu o pôžičke a záložnú zmluvu vo svoj prospech, takýto záver nezodpovedá skutočnému stavu veci, keďže poškodený jednoznačne uviedol, že o tomto zamýšľanom kroku obžalovanej vedel, žiadnym spôsobom sa voči tomu neohradil, netrval na uzavretí takej zmluvy vo svoj prospech, hoci táto by v takom prípade nebola fiktívnou. Naopak, poškodený s takýmto postupom súhlasil, považoval ho za spôsob ochrany jeho záujmov a preto záver, že tento fakt svedčí o úmysle obžalovaných dohodu s poškodeným nesplniť, by bol púhou špekuláciou. Následné uzavretie kúpnej zmluvy medzi obžalovaným a matkou obžalovanej Q. W. rovnako nemôže svedčiť o konkrétnom momente, v ktorom obžalovaní dospeli k rozhodnutiu nesplniť pôvodnú dohodu s poškodeným. Takýmto dôkazom nebola podľa súdu ani výpoveď svedkyne R. J., podľa ktorej obžalovaná aj následne poškodeného uisťovala, že k žiadnej ujme na jeho strane nedôjde a preto súdu nebolo známe, na základe akého hodnotenia dôkazov prokurátor tento posúdil ako svedčiaci v neprospech obžalovaných, pokiaľ ide o moment ich rozhodnutia nesplniť dohodu s poškodeným.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové zistenia tak súd nemal bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané, že by obžalovaná N. R. v prípade skutku pod bodom 1 obžaloby a následne spoločne s obžalovaným Y. R. v prípade skutku pod bodom 2 obžaloby poškodeného alebo akúkoľvek inú osobu uviedli do omylu, alebo využili taký omyl, pod vplyvom ktorého by poškodený vykonal majetkové dispozície v oboch bodoch obžaloby a tak sa na úkor poškodeného obohatili. Tento záver súdu sa vzťahoval tak na absenciu majetkovej dispozície poškodeného pod vplyvom omylu ohľadne objektívnych skutočností, ako aj na absenciu tzv. podvodného úmyslu poškodených v čase vykonania týchto majetkových dispozícií poškodeným, t.j. predstierania falošnej vôle obžalovaných splniť dohodu s poškodenými. Z vykonaného dokazovania pre súd naopak vyplynulo, že poškodený dispozície so svojim majetkom o vysokej hodnote v oboch prípadoch vedome vykonal bez akéhokoľvek právneho zabezpečenia svojich majetkových nárokov a spoliehal sa výlučne na to, že obžalovaní ich neformálne dohody ohľadne vyrovnania ich vzájomných záväzkov v budúcnosti splnia. Fakt, že sa tak nestalo, však podľa súdu neznamenalo, že obžalovaní spáchali trestný čin podvodu, keďže púhe neslzenie takého záväzku nemožno sankcionovať prostriedkami trestného práva (ako sa obdobne pojednáva v judikáte R 54/1967). Súd preto dospel k záveru, že žalovanými skutkami neboli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a ani iného trestného činu, uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Proti vyššie citovanému oslobodzujúcemu rozsudku podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaných, tiež obžalovaná N. R. a poškodený proti výroku o náhrade škody, o ktorých odvolaniach Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením sp.zn. 2To/42/2020 z 06.07.2020 tak, že podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku rozsudok súdu I. stupňa zrušil v celom rozsahu, podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a odvolanie poškodeného podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku zamietol ako podané neoprávnenou osobou.

V odôvodnení svojho zrušujúceho uznesenia odvolací súd uviedol, že súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a hoci zistil skutkový stav veci v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie a pri vykonávaní dôkazov postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, pri hodnotení dôkazov dospel k nesprávnym právnym záverom. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal najmä na výpovede poškodeného Ing. N. J., ktorý od začiatku trestného konania presne popísal priebeh oboch skutkov v podstatných rysoch totožne, výpoveď poškodeného bola podporená i výpoveďami svedkýň W. P. a jej matky, ktoré vo vzťahu ku skutku pod bodom 1 uviedli, že nehnuteľnosti v B. V. predávali poškodenému a boli preto prekvapené, keď pri podpise zmluvy u notára zistili, že na kúpnej zmluve figurovala ako kupujúca obžalovaná. Táto im uvedenú okolnosť zdôvodnila tým, že nehnuteľnosti musia byť písané na fyzickú osobu a nie na firmu poškodeného. Taktiež potvrdili skutočnosť, že u notára čakali na príchod poškodeného, ktorý priniesol peniaze, odovzdal ich obžalovanej pred nimi a ona potom tieto odovzdala svedkyňi W. P.. Okrem toho svedkyňa Z. W. uviedla, že obžalovaná ju kontaktovala ešte počas prípravného konania pred jej prvou výpoveďou vo veci a žiadala ju, aby vypovedala, že peniaze priniesla k notárovi jej matka a nie poškodený. Nepriamo dosvedčila tvrdenia poškodeného jeho manželka R. J., notár Y. L. P., W. L. a L. K., ktorý okrem iného uviedol, že obžalovaná nemala ku koncu ich spoluzitia v roku 2003 nasporenú väčšiu sumu peňazí. Odvolací súd mal z vykonaného dokazovania bez dôvodných pochybností preukázané, že na nehnuteľnostiach v B. V. poškodený vymenil okná prostredníctvom firmy Plasted s.r.o. a za tieto aj zaplatil, pričom zákazka

bola realizovaná pre neho a nie pre obžalovanú a súčasne bolo preukázané, že na nehnuteľnostiach, opísaných v bode 2, vykonal búracie práce prostredníctvom P. Y., ktorému za ich vykonanie nezaplatil priamo, ale úhrada týchto prác bola riešená započítaním pohľadávky poškodeného voči tomuto svedkovi. Podľa odvolacieho súdu súd I. stupňa správne oboznámil aj ostatné listinné dôkazy, a to najmä notársku zápisnicu, ktorou došlo k prevodu nehnuteľností v B. V. z predávajúcej W. P. na kupujúcu obžalovanú za kúpnu cenu 750.000,- Sk s tým, že časť vo výške 650.000,- Sk, bola vyplatená pri podpise a zvyšok vo výške 100.000,- Sk až po uvoľnení nehnuteľnosti predávajúcou. Tieto skutočnosti predávajúca potvrdila s tým, že po podpise zmluvy ju kontaktovala obžalovaná, že je povinná platiť až do jej vystaňovania nájomné obžalovanej, za ktorým účelom bola podpísaná nájomná zmluva. V tejto súvislosti odvolací súd podotkol, že sama skutočnosť, že došlo k uzavretiu tejto nájomnej zmluvy, nič nemení na tom, že v konaní bolo preukázané s ohľadom na výpoveď poškodeného ako aj ostatné dôkazy, že tieto nehnuteľnosti boli prevedené na obžalovanú iba z dôvodu, že obžalovaná počas zabezpečovania prevodu týchto nehnuteľností pre poškodeného prejavila záujem ich kúpiť a nasťahovať sa tam a keďže nemala na to dostatok finančných prostriedkov a bolo by zbytočné podpisovať najskôr kúpnu zmluvu na poškodeného a až následne na obžalovanú po zabezpečení si peňazí, presvedčila poškodeného, aby boli tieto napísané na ňu s tým, že ak by si ich chcela ponechať, tak mu kúpnu cenu vyplatí a ak nie, tak sa predajú a kúpna cena bude vyplatená poškodenému. Napriek tomu, že sa jednalo iba o ústnu dohodu medzi obžalovanou a poškodeným, odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že táto skutočnosť nespôsobuje jej neexistenciu a i keď poškodený pristúpil na túto dohodu, urobil tak s vedomím, že obžalovaná slovo dodrží. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval za potrebné s ohľadom aj na odvolacie námietky prokurátora preskúmať a vyhodnotiť, či s ohľadom vystupovania obžalovanej pri uzatváraní zmluvy s poukazom aj na následné úkony obžalovanej, nie je preukázaný v čase spáchania skutku jej úmysel uvedenú dohodu s poškodeným nedodržať a v tomto kontexte sa dôslednejšie zaoberať aj s jej prípadným úmyslom predmetné nehnuteľnosti získať pre seba na úkor poškodeného, ako i s jej snahami o ovplyvňovanie svedkov v predmetnom konaní.

Odvolací súd dospel k záveru, že aj udalosti uvedené v skutku pod bodom 2 sa stali, ako správne konštatoval aj súd I. stupňa, s prihliadnutím na notársku zápisnicu Y. L. P. č. N104/2006 zo dňa 23.03.2007, zmysle ktorej boli nehnuteľnosti v nej opísané, nachádzajúce sa v B. Z. na V. ulici, prevedené na obžalovaného poškodeným s deklarováním, že kúpna cena bola vyplatená poškodenému pred podpísaním kúpnej zmluvy. Súčasne však bolo výpoveďou poškodeného podľa odvolacieho súdu preukázané, že obžalovaný pristúpil k podpisu tejto kúpnej zmluvy iba z dôvodu, že po kúpe týchto nehnuteľností, ktorých kúpu sprostredkovala obžalovaná, bol opakovane negatívne kontaktovaný osobami žijúcimi v tejto nehnuteľnosti, o ktorých nemal pred kúpou vedomosť a preto mu sama obžalovaná navrhla, aby nehnuteľnosti prepísal na inú osobu, konkrétne na obžalovaného. Aj keď v tom čase nebol manželom obžalovanej, z výpovede svedkov vyplýva, že v tom čase chodil ohliadať túto nehnuteľnosť spolu s obžalovanou. Touto skutočnosťou sa súd I. stupňa náležite nevysporiadal, rovnako tak ani s následne uzatvorenou záložnou zmluvou k týmto nehnuteľnostiam a zmluvou o pôžičke medzi obžalovanými, ktorá mala byť podpísaná ako zábezpeka pre poškodeného, ktorý obžalovanej v tom čase dôveroval, avšak obžalovaného Y. R. vôbec nepoznal. V tejto súvislosti odvolací súd považoval za nutné vyhodnotiť, za akých okolností poškodený pristúpil k uzavretiu tejto kúpnej zmluvy s obžalovaným, ako i jeho tvrdenie, že kúpna cena nebola napriek zneniu kúpnej zmluvy vyplatená a v tomto kontexte tiež vyhodnotiť, či z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že by obžalovaný disponoval finančnými prostriedkami na ich kúpu, rovnako ako tým, či takýmto obnosom disponovala obžalovaná, ktorá mu na kúpu týchto nehnuteľností mala požičať finančné prostriedky vo výške 2.500.000,- Sk, v ktorom smere odvolací súd poukázal na listinné dôkazy zadokumentované v spise. S poukazom na tieto uvádzané okolnosti, prihliadnuc aj na následné právne úkony vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam učené obžalovanými, spočívajúce v prevode nehnuteľností uvedených pod bodom 2 na matku obžalovanej za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 1.800.000,- Sk, pri (aspoň zatiaľ) nepreukázaní, že by touto sumou matka obžalovanej reálne disponovala a následnom predaji týchto nehnuteľností matkou obžalovanej na tretiu osobu za výrazne nižšiu kúpnu cenu v sume 1.000.000,- Sk, je nutné vyvodit' úmysel obžalovaných, s ktorými skutočnosťami sa súd I. stupňa riadne nevysporiadal.

Odvolací súd námietky súdu I. stupňa vo vzťahu k formulácii skutkov obžaloby označil za „pochybné“ a uzavrel, že pokiaľ mal súd I. stupňa výhrady k zneniu skutkov, mohol tieto na základe vykonaného dokazovania čiastočne spresniť tak, aby bola zachovaná ich totožnosť so skutkami uvedenými v podanej obžalobe. Odvolací súd ďalej poukázal na zdôvodnenie odvolania prokurátora, pokiaľ ide o argumentáciu, že poškodený nebol a nemohol byť uvedený do omylu s tým, že bude povinnosťou súdu I. stupňa sa s ňou podrobne vysporiadať s ohľadom na všetky zadovážené a vykonané dôkazy a na existujúcu právnu úpravu. Vo vzťahu k záveru súdu I. stupňa o tom, že skutky nie sú trestnými činmi,

poukazujúc na to, že nebol zistený stav, pri ktorom by bol poškodený uvedený do omylu, zostalo pre odvolací súd otázne, ako sa súd I. stupňa vyrovnal so skutočnosťami uvádzanými poškodeným, ktorý po celý čas namietal, že k ústnym dohodám, ktoré predchádzali spisaniu notárskych zápisníc, pristúpil len v dôsledku dôvery k obžalovanej N. R., vychádzajúc tak z ich predošlých bezproblémových transakcií v súvislosti s prepismi iných nehnuteľností a následne aj s postupnými krokmi oboch obžalovaných pri prepisoch nehnuteľností uvedených pod skutkami v bodoch 1 a 2. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno súhlasiť iba s holým konštatovaním, že napriek inej ústnej zmluve, pristúpil poškodený k uzavretiu kontroverzných kúpnych zmlúv a v dôsledku toho nemohlo dôjsť k jeho uvedeniu do omylu. V tejto súvislosti odvolací súd považoval za nutné náležite v kontexte s ostatnými vykonanými dôkazmi vyhodnotiť úmysel obžalovanej aj pokiaľ ide o jej preukázané snahy, aby svedkyňa W. P. vypovedala v rozpore so skutočnosťou, kto jej vyplatil kúpnu cenu a kto priniesol peniaze za týmto účelom k notárovi, pokiaľ ide o skutok pod bodom 1.

Z týchto dôvodov považoval odvolací súd napadnutý rozsudok za nejasný a neúplný pre nevysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami s tým, že v ďalšom konaní bude úlohou súdu I. stupňa opätovne starostlivo vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy získané zákonným spôsobom v súlade so zásadou trestného konania uvedeného v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, t.j. podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a následne zákonne a spravodlivo rozhodnúť o podanej obžalobe.

Súd, súc viazaný právnym názorom, ktorý vo svojom zrušujúcom uznesení vyslovil odvolací súd, vec opätovne prejednal. Odvolací súd neuložil súdu I. stupňa vykonať žiadne ďalšie dôkazy, obhajoba však v tomto štádiu konania navrhla oboch obžalovaných dopočuť a súd preto, rešpektujúc právo obžalovaných vyjadriť ku skutočnostiam, kladeným im za vinu aj v tomto štádiu konania, týchto vypočul.

Obžalovaná N. R. tak následne vypovedala, že pôvodne nevypovedali z dôvodu, že poškodený má veľký vplyv na úradoch a polícii a preto mali obavu, pričom aktuálne sa veci zmenili. Uviedla, že aj v minulosti sa zaoberala kúpou a predajom bytov, s poškodeným začala spolupracovať v roku 2006, poznala ho však dávnejšie cez svoju matku, ktorá s ním obchodovala. Tvrdila, že v roku 2006 urobili veľa obchodov a zarobili veľa peňazí, následne sa však stala jedna vec, ktorá narušila ich vzájomné vzťahy. Obžalovaná prevádzala jeden byt na S. bašte, ktorý predávala pani J. a ktorá ho prevádzala na poškodeného. Obžalovaná ale nevedela, že poškodený pani J. nedoplatil za tento byt. Byt sa predával dňa 26.01.2007 a následne ju dňa 28.04.2007 ohlásil notár, ktorý spisoval kúpnu zmluvu, že boli u neho ľudia, ktorí byt prevádzali a sťažovali sa, že im nebol doplatený. Obžalovaná zistila, že poškodený byt nedoplatil a povedal, že ho ani nevyplatí. Obžalovanej preto nezostávalo nič iné, iba to zaplatiť zo svojich peňazí, pretože pani J. hovorila, že ju udá na polícii. Obžalovaná chcela od poškodeného, aby išiel za notárom, aby urobil vyhlásenie, že tie peniaze nevyplatil, ale poškodený nechcel urobiť žiadne také vyhlásenie. Obžalovaná uvádzala, že všetky ostatné obchody dovtedy prebehli bez problémov, pričom tie dva, ktoré sú uvedené v obžalobe, sa stali ešte pred týmto problémom s pani J.. K prevodu nehnuteľností v B. V. obžalovaná uviedla, že na jej inzerát sa na ňu nakontaktovala pani X., ktorá mala exekúciu vo výške 437.000,- Sk s tým, že chce dom predať, dohodli sa, že dom sa predá za sumu 750.000,- Sk a zo zvyšku peňazí by si vedeli vyriešiť bývanie. Obžalovaná im hovorila, že za zvyšok peňazí by im vedela zabezpečiť zadlžený byt v B. Z., ale oni do B. Z. ísť nechceli. V dome bývali s ňou aj dcéra s manželom a vnučka, títo mladí si chceli zobrať úver a kúpiť nejakú nehnuteľnosť, do ktorej by sa všetci nasťahovali a žili naďalej v spoločnej domácnosti, ale dcéra pani U. bola ešte na materskej dovolenke a nevedela dokladovať príjem. Preto sa dohodli, že v tom dome zostanú v nájme ešte jeden rok, ale nakoniec tam celý rok ani nebývali, našli si dom v Úľanoch nad Z. a keď sa vysťahovali, vyplatila im zvyšok peňazí vo výške 100.000,- Sk. Tvrdila, že sa s pani U. až do hlavného pojednávania ani nevidela, s pani X. bola v kontakte kvôli problémom so sieťami, ktoré sa vyskytli na dome v B. V.. Obžalovaná tiež tvrdila, že poškodený ani nevedel, ako bol platený dom v B. V., nie je pravda, že by bol u notára s tým, že ona kupovala dom aj s ťarchou, z kúpnej ceny nevyplatila iba 100.000,- Sk, ktoré vyplatila po vystáhaní predávajúcich a osobne vkladala do VÚB banky exekúciu vo výške 437.000,- Sk. Vo vzťahu k prevodu nehnuteľností na V. ulici v B. Z. obžalovaná vypovedala, poškodeného zastupovala pri kúpe týchto nehnuteľností, dal jej na to peniaze v hotovosti a preto, keby ho chcela oklamať, tie peniaze by si rovno nechala. Tvrdila, že poškodený požiadal jej manžela o prepis tých nehnuteľností na neho, pretože ho údajne chodili otravovať bývalí vlastníci a manžel poškodenému v dobrej viere pomohol. Dohodli sa preto, že ten dom s pozemkami sa na jej manžela prepíše a pokiaľ ide o záložnú zmluvu v jej prospech, poškodený o nej vedel a mala dva dôvody, prečo sa chcela záložnou zmluvou poistiť. Jedným bol fakt, že nikde nemala písomne podchytené, aké provízie má z predaja nehnuteľností v prospech poškodeného,

pretože tento to nechcel dať nikdy na papier a druhým dôvodom bol fakt, že vtedy za svojho súčasného manžela nebola vydatá a tiež chcela mať istotu, že s tými nehnuteľnosťami nič neurobí. Tvrdila, že s poškodeným plánovali na týchto pozemkoch budovať. Zrazu ich kontaktovala suseda na V. ulici pani U. v roku 2008 s tým, že číslo na nich jej dal poškodený, nakoľko už nie je majiteľom pozemkov a žiadala ich, že má nejaký problém so svojím domom a majú to dať do poriadku. S manželom na mieste zistili, že suseda má zrejme pravdu, preto požiadali o búracie povolenie na mestskom úrade, kde sa k manželovi správali arogantne, pretože sa jednalo o J., búracie povolenie nedostal a preto požiadali o jeho vybavenie pána L., ktorý ho nakoniec vybavil. Zistilo sa, že suseda mala pravdu, objednala sa firma pána V., všetko sa opravilo, spratalo a oni to museli v hotovosti vyplatiť. Obžalovaná sa následne dozvedela, že ňou spomínaný byt na S. bašte poškodený previedol dňa 11.05.2007 na svojho syna, ten zase dňa 10.08.2007 ďalej, ktorými rýchlymi prevodmi poškodený zrejme niečo zabezpečoval. Bola preto na poškodeného nahnevaná, v roku 2010 na neho podala i trestné oznámenie. Vo vzťahu k oknám na dome B. V. vypovedala, že poškodený jej navrhol, aby si okná objednala v L., pretože tam mal veľké zľavy, bola preto v L. osobne a objednala si okná na spodnú časť domu, ktoré jej prišli namontovať dňa 22.03.2007, pričom v ten istý deň sa na dome montovali okná na poschodí, ktoré im dodal pán W., pričom jej manžel ich vtedy s ním montoval a prevzal aj tie okná z L.. Obžalovaná tvrdila, že tie okná aj sama vyplatila, pričom následne v roku 2008 jej poškodený poslal výzvu na úhradu cca 123.000,- Sk za tie okná, na ktorú výzvu reagovala prostredníctvom svojho právnik, na ktorú odpoveď už poškodený nereagoval a v roku 2010 ohľadne toho podal žalobu na súd, ktorú potom zobral späť. Tvrdila že doklady ohľadne tých okien sa podľa nej vyrábali, na faktúrach nenesia niektoré údaje, napríklad sa vo faktúre neuvádza, že si objednala okná s vnútornou mriežkou, ktoré sú za príplatok. Tiež vypovedala, že prevod pozemkov na V. ulici na jej matku sa realizoval až potom, ako poškodený na polícii podal trestné oznámenie. Jej matka pozemky nepredala pod cenu, tieto sa predávali na trikrát, postupne im ich vyplácala, pričom ich predala so ziskom. Obžalovaná tvrdila, že inú možnosť nemali, myslela si, že keď poškodený pozná jej matku, že voči nej bude mať nejaké zábrany. Obžalovaná sa bránila, že urobili v podstate to isté čo poškodený, keďže on previedol byt, za ktorý obžalovaná zaplatila a tak aj oni urobili to isté.

Na otázky obžalovaná následne povedala, že pracovný pomer s poškodeným ukončila preto, že ju podviedol na byte, nevyplatil jej ani provízie a ani búracie povolenie. K bytu na S. bašte doplnila, že pôvodní nájomcovia zostali v byte bývať, oni čakali, že dostanú od J. doplatok, ale ten poslal výzvu na vysťahovanie a zrejme nepočítal s tým, že pôjdu za notárom, ale na políciu a problém s tým bude mať obžalovaná. Notár ale kontaktoval obžalovanú, umožnil jej v sobotu na notárskom úrade doplatiť tie peniaze a okrem toho im zabezpečila nájom u pána V., ktorý vyplatila a kde bývajú dodnes. Na otázku prokurátora, prečo tieto skutočnosti neuvádzala a doklady nepredložila skôr na hlavnom pojednávaní, obžalovaná odpovedala, že takto boli inštruovaní skorším obhajcom a vedeli, že poškodený má všade známosti. Obžalovaná tvrdila, že poškodený žiadnym spôsobom na kúpu domu v B. V. neprispel a keď jej dával nejaké peniaze, tieto boli jej províziou, nakoľko ak by jej dával vlastné peniaze, ošetril by si to nejakou zmluvou o pôžičke alebo inak. Poprela, že by pani U. alebo pani X. pred kúpou spomínala, že dom kupuje na firmu alebo pre poškodeného, tvrdenia týchto svedkýň, že im mala hovoriť, že dom kupuje na firmu a že peniaze priniesol poškodený, označila za nepravdivé s tým, že pani X. a jej dcéra mali stále problémy s peniazmi, raz ju stretla a spomínala, že by potrebovala prácu, v dobrej viere ju poslala za poškodeným, ktorý ju aj zamestnal v roku 2008 a potom začali rozprávať takéto nezmysly. Tiež tvrdila, že kúpou a predajom družstevných bytov v minulosti získala kapitál, keď sa prevádzal iba obchodný podiel v družstve a peniaze išli mimo toho, pričom neskôr obchodovala aj s bytmi v osobnom vlastníctve, preto peniaze mala vždy a aj dom v B. V. kupovala z vlastných peňazí, ktoré takto zarobila od roku 2003. Pripustila však, že tieto príjmy v daňovom priznaní neuvádzala. K ňou predloženým listinným dôkazom vo vzťahu k prevodu bytu na S. bašte na otázky uviedla, že jej vyhlásenie za predávajúcu, ktorú pri tomto prevode zastupovala, že jej kúpna cena 500.000,- Sk bola vyplatená pred podpisom zmluvy, bolo nepravdivé, k žiadnemu z vyhlásení nebola donútená, vychádzala z toho, že mala s poškodeným dobré vzťahy a dôverovala mu. Tvrdila, že poškodený poznal jej manžela, tomuto dôveroval, pretože to bol jej partner, všetci na tejto činnosti zarábali a poškodený si nepotreboval tento prevod nijako zabezpečovať, pretože mala u neho dosť peňazí. Nehnuteľnosti zostali vo vlastníctve jej manžela s tým, že potom budú spoločne budovať ulicu a rodinné domy. Tvrdila, že kúpna cena za tieto nehnuteľnosti tak, ako sa uvádza v zmluve, bola reálne vyplatená pred podpisom kúpnej zmluvy, keďže poškodený mal jej provízie, t.j. peniaze. Pokiaľ ide o odovzdanie peňazí v zmysle zmluvy o pôžičke a záložnej zmluvy uzavretej s obžalovaným R., k tomu reálne nedošlo, tiež nebola jej matkou reálne vyplatená kúpna cena jej manželovi podľa kúpnej zmluvy, ale táto bola vyplatená až následne, keď jej matka tie pozemky predala. Na otázku, či pri zastupovaní poškodeného pri kúpe časti pozemkov na V. ulici poškodený pri odovzdaní jej peňazí v hotovosti vydal nejaký doklad a ona potvrdzovala, že od neho tieto peniaze prevzala,

obžalovaná odpovedala, že jej dal podpísať taký papier aj splnomocnenie vypracovával poškodený. Na otázku, z akého dôvodu to poškodený robil, keď obžalovaná tvrdila, že investoval ich spoločné peniaze, respektíve aj jej nevyplatené provízie, obžalovaná odpovedala, že chcela mať aj ona istotu, že všetko prebehne v poriadku a tak jej prišlo normálne, že podpisuje prevzatie takej veľkej hotovosti. Odpovedala tiež, že nedisponuje dokladom o tom, že časť okien na dome v B. V. dodal pán W. s tým, že v tom čase sa veľa vecí robilo bez papiera. Tiež odpovedala, že po 28.04.2007 pre poškodeného nevykonávala žiadnu činnosť v oblasti realít a na otázku, prečo s ním rozviazala pracovný pomer až v decembri 2007, keď už predtým došlo k narušeniu dôvery medzi nimi, odpovedala, že čakala, že si to nejako vyrovnajú, konkrétne úkony k tomu, aby k tomuto vyrovnaniu došlo, podľa vlastného vyjadrenia nevykonala.

Obžalovaný Y. R. vo svojej výpovedi uviedol, že so svojou súčasnou manželkou sa pozná od roku 2002, táto od roku 2003 obchodovala s nehnuteľnosťami a odkladala si peniaze na ďalšie následné obchody. S poškodeným začala manželka pracovať v roku 2006, v oblasti realít sa im darilo, zisk si ponechávali vo firme poškodeného a hoci boli dohodnutí na delení zisku 50 na 50, nedelili si ho, pretože peniaze nechávali na realizáciu jedného väčšieho projektu, ktorý počítal s výstavbou bytového domu. Tvrdil, že poškodený ho sa oslovil, že potrebuje nehnuteľnosti na V. ulici prepísať na nejakú inú osobu, pretože má problém s bývalým majiteľom. Poškodený dal vyhotoviť notársku zápisnicu u notára, kde potom obžalovaný podpísal zmluvu. Pokiaľ ide o dom v B. V., tento kúpila manželka, o tejto kúpe nevie nič a začal sa na tomto dome pohybovať až po vystaňovaní pôvodných majiteľov, zúčastnil sa na prerábaní okien, ktoré dodal pán W. a podpísal vtedy aj preberací protokol z L., čo mala jeho manželka dohodnuté s poškodeným. Následne došlo k narušeniu dobrých vzťahov, poškodený nachystal na jeho manželku podvod pri prevode bytu pani J., čo ohrozilo jeho manželku, o čom sa s poškodeným aj rozprával. Pokiaľ ide o dom na V. ulici, figuroval ako vlastník týchto nehnuteľností jeden a pol roka, kvôli narušeniu vzťahov s poškodeným padol následne projekt, kvôli ktorému sa tieto nehnuteľnosti kúpili, opakovane sa stretol s poškodeným, ktorý sa mu vyhrážal políciou. Podľa obžalovaného prevod týchto nehnuteľností na jeho osobu poškodený inicioval sám. Uvádza, že mal problémy aj ohľadne búrania toho domu, ktoré nastali až po prevode nehnuteľností na jeho osobu. Volala mu suseda U. a sťažovala sa, že po zbúraní domu nebola opravená stena na jeho dome, bol preto nahnevaný, nakoľko poškodený mal búracie práce vykonať sám, ale neurobil tak a keďže sa pani U. sa sťažovala, že jej vlhne dom, išiel na mestský úrad, kde mu však búracie povolenie nechceli vydať a preto mu toto pomohol zabezpečiť pán L.. Podľa obžalovaného poškodený nesplnil podmienku búracieho povolenia, keďže práce mali byť dokončené do šiestich mesiacov a on to ešte musel riešiť v roku 2008, pričom musel spĺňať aj podmienku, ktorou bolo omietnutie steny domu pani U.. Obžalovaný preto vyjadril názor, že poškodený ich oklamal, obžalovaný sa snažil viackrát dohodnúť, aby manželke vyplatil provízie a tiež aj financie ohľadne bytu pani J. a aj za búracie práce. Poškodený tak nechcel urobiť, preto obžalovaný v roku 2008 tieto nehnuteľnosti previedol na svoju svokru, aby sa poškodený dohodol s ňou, ale toto nevyšlo a preto pozemok predali a rozhodne nie pod cenu. Obžalovaný tvrdil, že kúpna cena pri prevode nehnuteľností na V. ulici na jeho osobu prakticky bola poškodenému vyplatená, pretože manželka mala u neho nevyplatené provízie. Obžalovaný uvádzal, že s poškodeným bol v kamarátskom vzťahu, dôverovali si, stretával sa s ním z dôvodu, že bol prítomný pri niektorých záležitostiach, ktoré s ním riešila jeho manželka, čo bolo jeden alebo dvakrát týždenne v jeho kancelárii. L. previedol nehnuteľnosti práve na neho preto, že s manželkou plánovali spoločný projekt, bol mu osobou blízkou a dôverovali si. Kúpna cena za predmetné nehnuteľnosti zodpovedala províziám, ktoré mala manželka u poškodeného, táto cena bola dohodnutá medzi poškodeným a jeho manželkou, keďže tá si zriaďovala záložné právo k uvedeným nehnuteľnostiam, čo poškodený nemusel robiť, pretože mal peniaze u seba a navyše, manželka mala u neho na províziách viac peňazí, ako bola táto kúpna cena. K zmluve o pôžičke a o zriadení záložného práva, uzavretej medzi ním a obžalovanou, sa obžalovaný vyjadril tak, že to bola poisťka pre jeho manželku, aby s týmito nehnuteľnosťami nemohol nakladať alebo pre prípad, že by sa mu niečo stalo, tiež aj pre poškodeného, ktorý s tým súhlasil. Obžalovaný potvrdil, že reálne mu manželka uvedenú sumu nepožičala. Odpovedal tiež, že medzi ním a poškodeným nebola dohodnutá doba, po ktorú má mať nehnuteľnosti evidované na seba, ten projekt sa mal realizovať aj napriek tomu, že nehnuteľnosti boli evidované na neho. Obžalovaný nemá vedomosť o tom, za akých okolností nadobudol tieto nehnuteľnosti poškodený ako ani to, akú úlohu v tom zohrala jeho manželka.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj v tomto štádiu trestného konania obžalovanými predložené listinné dôkazy.

Z notárskej zápisnice sp.zn. B XXXX/XXXX, B XXXX/XXXX z 26.01.2007, spísanej v notárskom úrade notára Y. L. P. súd zistil, že pri prevode nehnuteľnosti - bytu č. XX na S. bašte č. 6 v B. Z. v nej obsiahnutej

kúpnej zmluve z predávajúce V. J. na kupujúceho N.. N. J. XD, obžalovaná na základe splnomocnenia zastupovala predávajúcu a nie kupujúceho a za predávajúcu v časti III. kúpnej zmluvy vyhlásila, že kúpna cena 500.000,- Sk bola vyplatená pred podpísaním zmluvy.

Z odborného vyjadrenia Technického a skúšobného ústavu stavebného n.o. X. mal súd preukázané, že v čase vyhotovenia tohto odborného vyjadrenia sa na rodinnom dome v B. V. nachádzajú dva typy plastových okien.

Všetky dosiaľ v konaní vykonané dôkazy, t.j. dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní pred vyhlásením prvého v tejto veci vydaného rozsudku, ako aj tie, ktoré súd vykonal po jeho zrušení odvolacím súdom a vrátení mu veci na opätovné prejednanie a rozhodnutie, súd znovu vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach a v intenciách pokynu odvolacieho súdu. Na tomto základe tak súd následne dospel k nielen k záveru, že skutky, pre ktoré bola na obžalovaných prokurátorom podaná obžaloba, boli obžalovanými spáchané, ale i k záveru, že tieto obžalovaní spáchali i za okolností zakladajúcich ich trestnosť.

Vo vzťahu k záveru súdu o tom, že obžalovaní sa dopustili skutkov tak, ako im kládla za vinu obžaloba, súd považuje za potrebné poznamenať, že aj v predchádzajúcom, odvolacím súdom zrušenom oslobodzujúcom rozsudku, mal preukázané, že obžalovaná v rámci svojej pracovnej činnosti pre poškodeného ako svojho zamestnávateľa vyhľadala nehnuteľnosti v katastrálnom území B. V., konajúc za poškodeného pri rokovaní o kúpe týchto nehnuteľností vyjedнала s predávajúcou W. U. podmienky tejto kúpy, pričom v priebehu týchto rokovaní obžalovaná prejavila možný záujem tieto nehnuteľnosti v budúcnosti kúpiť a užívať pre svoje potreby, v záujme predídania následného uzatvárania kúpnej zmluvy medzi obžalovanou a poškodeným v budúcnosti, uzavrela s poškodeným ústnu dohodu, podľa ktorej predmetné nehnuteľnosti od predávajúcej W. U. kúpi obžalovaná, pričom finančné prostriedky na financovanie kúpnej ceny poskytne poškodený s tým, že pokiaľ sa obžalovaná neskôr rozhodne, že nechce byť vlastníčkou týchto nehnuteľností, tieto predá a poškodenému odovzdá peňažné prostriedky, za ktoré bude dom predaný a v prípade, ak sa pre predaj domu nerozhodne, poškodenému vráti peňažné prostriedky v sume, ktorú investoval do kúpy a rekonštrukcie tohto domu. V deň podpisu kúpnej zmluvy medzi obžalovanou ako kupujúcou a W. U. ako predávajúcou odovzdal poškodený obžalovanej na notárskom úrade Y.. L. P. peňažné prostriedky v sume 650.000,- Sk, tvoriace časť kúpnej ceny, ktorá bola pri podpise zmluvy vyplatená predávajúcej W. U. a následne potom, ako predávajúca nehnuteľnosť uvoľnila a odsťahovala sa z nej (čo bolo v období mesiacov január až február 2007), poškodený poskytol obžalovanej na úhradu zvyšku kúpnej ceny sumu 100.000,- Sk. Poškodený následne na tejto nehnuteľnosti preukázateľne financoval aj výmenu plastových okien, pričom aj sama obžalovaná z vlastných zdrojov vykonávala isté rekonštrukčné práce na uvedenej domovej nehnuteľnosti. Obžalovaná a poškodený obsah svojej dohody nepojali do žiadnej písomnej zmluvy a rovnako písomnou formou nepodchytili ani fakt odovzdania peňažných prostriedkov, tvoriacich kúpnu cenu uvedených nehnuteľností, poškodeným obžalovanej, tiež neuzavreli zmluvu o pôžičke ani inú písomnú zmluvu. Uvedené skutkové závery mal súd preukázané výpoveďou poškodeného N.. N. J., ktorého výpoveď na hlavnom pojednávaní pre súd vyznela vierohodne a presvedčivo, pričom bola v mnohých detailoch podporená aj výpoveďami ostatných vo veci vypočutých svedkov a tiež aj listinnými dôkazmi. Súd ani v predchádzajúcom štádiu konania neuveril tvrdeniu obžalovanej, že kúpu nehnuteľností financovala z vlastných peňažných prostriedkov, nakoľko toto je tvrdenie nekorešpondovalo nielen s výpoveďou poškodeného, ale ani s výpoveďou svedkyne W. P. (U.), jej matky Z. W. (tiež prítomnej pri podpísaní kúpnej zmluvy v notárskom úrade), ako ani s vyhodnotením majetkových možností obžalovanej v rozhodnom čase. V tomto smere pritom súd nehodnotil zadovážené bankové informácie o pohyboch na bankových účtoch obžalovanej izolovane, ale aj v kontexte s výpoveďou poškodeného, ktorý vypovedal, že obžalovanej ako svojej zamestnankyni finančne vypomáhal, poskytoval jej zálohy a na jej žiadosť financoval aj niektoré jej jednorazové výdavky. Z výsledkov vykonaného dokazovania ďalej pre súd vyplynulo, že k splneniu dohody zo strany obžalovanej nedošlo. Napriek tomu, že platnosť vyššie uvedenej ústnej dohody časovo ohraničená nebola, avšak potom, ako z dôvodu okolností, uvádzaných v obžalobe pod bodom 2, došlo k narušeniu dôvery poškodeného k obžalovanej, poškodený opakovane od obžalovanej žiadal splnenie tejto dohody, t.j. vrátenie finančných prostriedkov, ktoré jej poskytol na úhradu kúpnej ceny a tiež aj náhradu investície v podobe výmeny plastových okien na predmetnej domovej nehnuteľnosti, a to ústne ako aj preukázateľne písomnou formou. Obžalovaná na tieto výzvy poškodeného nereagovala a finančné prostriedky poškodenému dosiaľ nevyplatila.

Nielen z pre súd vierohodnej výpovede poškodeného, ale aj z výpovedí ďalších vo veci vypočutých svedkov a z listinných dôkazov mal súd tak, ako už aj pri svojom predchádzajúcom rozhodnutí

preukázané, že obžalovaný a poškodený skutočne podpísali dňa 23.03.2007 formou notárskej zápisnice kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností, nachádzajúcich sa v B. Z. na V. ulici a špecifikovaných v obžalobe. Rovnako mal súd preukázané, že dôvodom na tento prevod bola skutočnosť, že poškodený považoval za obťažujúce kontakty pôvodných vlastníkov týchto nehnuteľností (ktorí nehnuteľnosti predali W. V., od ktorej ich následne kúpil poškodený) a skutočne žiadal obžalovanú, ktorá mu kúpu týchto nehnuteľností ako jeho zamestnankyňa s touto náplňou práce sprostredkovala, aby tento problém vyriešila. Poškodený tento fakt potvrdil vo svojej výpovedi, ako aj to, že obžalovaná navrhla, aby boli tieto nehnuteľnosti prevedené na jej vtedajšieho priateľa - obžalovaného Y. R. práve preto, že tento sa zdržiava v Bratislave a nie je predpoklad, že ho budú pôvodní vlastníci nehnuteľností navštevovať. Obžalovaná súčasne pred poškodeným obžalovaného opísala ako spoľahlivého človeka a dokonca poškodeného uistovala tým, že s obžalovaným ona uzavrie fiktívnu zmluvu o pôžičke spoločne so záložnou zmluvou, ktorú následne skutočne s obžalovaným i uzavrela. Poškodený s takýmito podmienkami, obžalovanej dôverujúc, súhlasil napriek tomu, že priateľa obžalovanej v podstate vôbec nepoznal, podpísal s ním formou notárskej zápisnice kúpnu zmluvu a v tejto deklaroval, že od neho prevzal kúpnu cenu 1.800.000,- Sk napriek tomu, že sa toto vyhlásenie nezakladalo na pravde. Poškodený pritom neuzavrel zmluvu o pôžičke a záložnú zmluvu s obžalovaným on, ale v podstate s jeho vedomím obžalovaná. Dohoda poškodeného s obžalovanými ohľadne ďalšieho nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami bola taká, že následne sa nehnuteľnosti predajú a kúpna cena z tohto predaja bude vyplatená poškodenému. Z výpovede poškodeného a listinných dôkazov následne vyplynulo, že obžalovaný neskôr nesplnil dohodu a predmetné nehnuteľnosti kúpnu zmluvou previedol na matku obžalovanej Q. W., ktorá s nehnuteľnosťami ďalej nakladala formou predaja tretím osobám, a obžalovaný poškodenému finančné prostriedky z tohto predaja v zmysle ich dohody nezaplatil.

S uvedenými skutkovými závermi sa v tejto časti stotožnil aj odvolací súd, vo svojom zrušujúcom uznesení ich vo viacerých častiach zopakujúc a rovnako majú vtedy prednesenú obranu obžalovaných za nevierohodnú. Súd I. stupňa súčasne, postupujúc podľa preň záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, po opätovnom vyhodnotení dosiaľ vykonaných dôkazov dospel k záveru, že obžalovaní už v čase uzatvárania vyššie uvedených ústnych dohôd s poškodeným vedeli, že tieto nesplnia a že tak konali v úmysle sa na jeho úkor obohatiť.

Súd v tejto súvislosti hodnotil aj vystupovanie obžalovanej N. R. pri uzatváraní samotnej kúpnej zmluvy, keď pred predávajúcou W. P. napriek tomu, že podmienky kúpnej zmluvy s ňou dojednávala od začiatku ako sprostredkovateľka poškodeného N. J., v čase podpisu kúpnej zmluvy na notárskom úrade nepravdivo tvrdila, že na kúpnej zmluve figuruje ako kupujúca preto, že nehnuteľnosť musí byť evidovaná na nejakú fyzickú osobu a to napriek tomu, že finančné prostriedky na ich kúpu preukázateľne poskytol práve poškodený N. J. a ktorý ich práve na tento účel priniesol na notársky úrad a práve na jeho príchod sa pred podpisom zmluvy čakalo. Úmysel obžalovanej dohodu s poškodeným nedodržať a získať tak tieto nehnuteľnosti pre seba na úkor poškodeného je navyše podporený aj jej neskorším pokusom ovplyvniť výpoveď svedkyne Z. W. v prípravnom konaní, ktorú žiadala, aby v rozpore so skutočnosťou uviedla, že peniaze k notárovi nepriniesol poškodený, ale matka obžalovanej. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že poškodený k dohode s obžalovanou pristúpil výlučne z dôvodu, že k nej mal dôveru a jeho verzii okolností, za ktorých k uzavretiu tejto ich ústnej dohody došlo, zodpovedá aj jeho ďalšie správanie v súvislosti s preukázateľným financovaním výmeny plastových okien na uvedenom rodinnom dome v čase po uzavretí kúpnej zmluvy.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2 súd, súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, rovnako dospel k záveru o existencii úmyslu obžalovaných už v čase uzavretia ústnej dohody s poškodeným túto nesplniť. V tejto súvislosti súd hodnotil okolnosti, za ktorých poškodený, obžalovanej R. plne dôverujúc, pristúpil k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi ním a obžalovaným R. (keď poškodeného opakovane negatívne kontaktovali osoby žijúce v tejto nehnuteľnosti), pričom prevod nehnuteľností na obžalovaného R. navrhla práve obžalovaná, ktorá síce poškodeného presvedčala o dôveryhodnosti obžalovaného R. ako jej vtedajšieho partnera, na strane druhej považovala za potrebné s ním uzatvárať zmluvu o pôžičke a o zriadení záložného práva ako garanciu, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že predmetná zmluva medzi obžalovanými bola iba fiktívnou rovnako ako aj následná kúpna zmluva medzi obžalovaným R. a matkou obžalovanej Q. W..

K vyššie uvedeným záverom súd dospel síce v zmysle intencii pokynu odvolacieho súdu, ale súčasne zaoberajúc sa aj obhajobou obžalovaných, ktorú predniesli v štádiu trestného konania po zrušení

oslobodzujúceho rozsudku. Túto obranu obžalovaných súd vyhodnotil ako nevierohodnú, a to nielen z dôvodu časových súvislostí jej prednesenia a obžalovanými uvádzanými dôvodmi tohto postupu (inštruktáž predchádzajúceho obhajcu a dokonca nekonkrétne, iba všeobecne vyslovené a ničím nepodložené tvrdenia o údajnom vplyve poškodeného na priebeh prípravného konania a úrady a následne zase o tom, že malo dôjsť v tomto smere k zmenám, bližšie nimi opäť nešpecifikovaným), ale aj pre jej rozpornosť nielen s predchádzajúcim stanoviskom obžalovaných k za vinu im kladenej trestnej činnosti, ale aj jej rozpornosť obsahovú.

Z obsahu výpovedí obžalovaných v tomto štádiu trestného konania je zrejmé, že títo uvedenou obhajobnou verziou v podstate mali snahu podporiť pôvodný záver súdu o absencii ich úmyslu ústne dohody s poškodenými nesplniť od začiatku, ktorý vtedy súd vyvodzoval z výsledkov dokazovania za stavu, že obžalovaní k okolnostiam uzatvorenia týchto ústnych dohôd s poškodeným vôbec nevypovedali tvrdiac iba, že kúpu nehnuteľností v oboch bodoch obžaloby financovali z vlastných finančných prostriedkov. Tento záver súdu však odvolací súd uzavrel ako nesprávny a rozporný s už dovtedy vykonanými dôkazmi bez ohľadu na absenciu konkrétnejších výpovedí obžalovaných, a to poukazujúc na konkrétne dôkazy a ich obsah, ktoré podvodný úmysel obžalovaných podľa odvolacieho súdu preukazovali.

Pokiaľ ide o financovanie kúpy nehnuteľností v B. V., obžalovaná R. aj v tomto štádiu trestného konania vo svojej výpovedi v podstate zopakovala, že išlo o jej finančné prostriedky a neuviedla žiadne skutočnosti ako ani neoznačila žiadne také dôkazy, ktoré by boli spôsobilé spochybníť vierohodné tvrdenia poškodeného, s nimi korešpondujúce výpovede svedkýň P. a W., dovtedy predložené listinné dôkazy a teda také dôkazy, ktoré by boli spôsobilé viesť k iným hodnotiacim záverom, než k akým vo vzťahu k financovaniu kúpy týchto nehnuteľností dospel súd už vo svojom prvom rozsudku a tiež aj odvolací súd a ktoré rozviedol vo svojom zrušujúcom uznesení. Takýmito skutočnosťami podľa názoru súdu nie sú a ani nemôžu byť skutočnosti, týkajúce sa montáže ďalších plastových okien na predmetnom rodinnom dome v réžii obžalovaných, ktoré podľa názoru súdu nie sú spôsobilé vyvrátiť tvrdenia poškodeného o tom, že v rozhodnom čase zabezpečil a aj financoval plastové okná, dodané na predmetný rodinný dom a ktoré tvrdenia boli už v predchádzajúcom štádiu konania podporené aj inými dôkazmi. Takými skutočnosťami rovnako nie sú ani tie, ktoré sa týkajú následného nadobúdania iných nehnuteľností príbuznými predávajúcej P. Z tohto dôvodu súd nepovažoval za potrebné pre svoje rozhodnutie vykonať dokazovanie ani výsluchom svedka Pavla W. ako ani administratívnym spisom katastrálneho odboru Okresného úradu B. Z. vo vzťahu k nadobudnutiu nehnuteľností na LV č. XXX L. a I. Z., ktoré návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania odmietol.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2 obaja obžalovaní vo svojich výpovediach v tomto štádiu trestného konania v podstate potvrdili, že skutočne nedošlo k vyplateniu kúpnej ceny obžalovaným R. poškodenému J. tvrdiac, že k jej vyplateniu nedošlo preto, že výška kúpnej ceny zodpovedala časti provízií, na ktoré mala obžalovaná R. voči poškodenému nárok. Uvedenému tvrdeniu obžalovaných však nezodpovedá nielen výpoveď poškodeného (opakovane uznaná súdom za vierohodnú z vyššie už uvedených dôvodov, ale tiež aj odvolacím súdom), ale ani obsah samotnej kúpnej zmluvy (kde sa neuvádza taký spôsob úhrady kúpnej ceny), ani inej listiny, ktorá by svojim obsahom preukazovala existenciu právneho nároku obžalovanej R. na akúkoľvek províziu z akéhokoľvek dôvodu voči poškodenému, pre ktorého vykonávala pracovnú činnosť na základe pracovnej zmluvy za dohodnutú mzdu. Ani samotní obžalovaní, a to ani obžalovaná R., v celom priebehu trestného konania neuviedli žiadnu konkrétnu sumu provízií, ktorú by jej mal byť poškodený povinný zaplatiť, obžalovaná R. ohľadne provízií v podstate neuviedla žiadne konkrétnosti, naproti tomu to bol obžalovaný R. (v tom čase iba priateľ obžalovanej), ktorý paradoxne uviedol, že zisk z predaja nehnuteľností si mali obžalovaná a poškodený deliť rovným dielom. Rovnako zo žiadneho dôkazu nebolo preukázané, že by obžalovaná R. bola obchodným partnerom poškodeného a mala akýmkoľvek spôsobom majetkovo participovať na ním pôvodne zamýšľanej výstavbe na predmetných parcelách. Pokiaľ obžalovaní tvrdili, že iniciátorom prevodu nehnuteľností na obžalovaného R. bol práve poškodený s tým dokonca, že obžalovaný R. vzájomný vzťah s poškodeným označil za dôverný a blízky, tomuto tvrdeniu súd neuveril. Z výpovede poškodeného mal totiž preukázané, že tento požiadal obžalovanú o vyriešenie problému, spočívajúceho v jeho obťažovaní bývalými vlastníkami predmetných nehnuteľností. Uvedené tvrdenie poškodeného súd považoval aj za logické, keďže kúpu týchto nehnuteľností pre poškodeného sprostredkovala práve obžalovaná R.. Tak, ako pre súd vyplynulo z výpovede poškodeného, následne práve obžalovaná navrhla prevod nehnuteľností na jej vtedajšieho partnera - obžalovaného Y. R.,

označiac ho za dôveryhodného a spoľahlivého človeka. Na druhej strane, napriek ňou tvrdenej dôveryhodnosti obžalovaného R., obžalovaná sama považovala za potrebné bezprostredne garantovať výlučne svoje záujmy uzavretím s ním fiktívnej zmluvy o pôžičke a záložnej zmluvy. Tvrdenia obžalovaných o blízkom a dôvernom vzťahu poškodeného k obžalovanému R. nekorešponujú súčasne s vyjadrením obžalovaného R. o tom, že nemá žiadne vedomosti o nadobudnutí nehnuteľností v B. V. obžalovanou. Z vykonaného dokazovania totiž vyplýva, že obžalovaná mala záujem o túto nehnuteľnosť za účelom bývania v ňom aj s obžalovaným (poškodený uvádzal, že sa im dom páčil aj kvôli blízkosti rybníka a svedkyňa P. vypovedala, že obžalovaná bola dom pozrieť aj v sprievode jej partnera), ktorý dokonca bezprostredne potom na ňom vykonával aj rekonštrukčné práce a obžalovaný paradoxne tvrdil, že mal navštevovať obžalovanú v kancelárii aj dvakrát do týždňa a byť prítomný pri jej rozhovoroch s poškodeným. Ani tvrdenia obžalovaných ohľadne okolností týkajúcich sa vydania búracieho povolenia na predmetný dom na V. ulici nezodpovedajú ostatným vykonaným dôkazom, predovšetkým zadovážených z Mesta B. Z. a z ktorých vyplýva, z akého dôvodu pre obžalovaného R. búracie povolenie mesto nevydalo a ktorý dôvod stavebný úrad oprel o právne nástupníctvo obžalovaného ako vlastníka nehnuteľnosti (a teda rozhodne nešlo o osobu poškodeného ako údajne „vplyvného“ muža v meste B. Z.). Pokiaľ sa obžalovaní snažili súd presvedčiť, že aj búracie práce za poškodeného vykonali oni, uvedené je v rozpore aj s obsahom ich samotných výpovedí, keď je nelogické, aby suseda U. žiadala nápravu poškodenia jej domu v dôsledku búracích prác, ak tieto nemali byť v réžii poškodeného už vykonané. Nevierohodne pre súd vyzneli aj tie obhajobné tvrdenia obžalovaných, ktorými sa snažili súd presvedčiť, že k narušeniu vzťahov medzi obžalovanou a poškodeným nedošlo z dôvodu nesplnenia dohody z ich strany, ale kvôli údajnému postupu poškodeného pri prevode vlastníctva bytu na S. bašte z pani J. na poškodeného. V tomto smere súd poukazuje na to, že obžalovaná pri tejto kúpnej zmluve zastupovala predávajúcu J. a nie poškodeného J. ako kupujúceho, hoci v jeho prospech podľa jej tvrdenia konala (čo samé o sebe vzbudzuje vážne pochybnosti o postupe obžalovanej pri tomto prevode) a bola preto zodpovedná za vyhlásenia, ktoré v jej prospech v predmetnej zmluve urobila a bola v zmysle splnomocnenia povinná si ich pravdivosť overovať v záujme osoby, ktorú zastupovala. Následné kroky obžalovanej v snahe odvrátiť hroziace riešenie tohto jej postupu políciou (dokonca v úzkej súčinnosti s notárom, ktorým bola kontaktovaná práve ona a nie poškodený J. a z ktorej je možné vyvodit' jedine to, že práve obžalovaná bola „režisérom“ aj celého tohto prevodu) preto v žiadnom prípade nemôžu byť tými, ktoré by súd presvedčili o vierohodnosti jej tvrdení na úkor tvrdení poškodeného, v podstatných rysoch neobsahujúce žiadne rozpory alebo logické nezrovnalosti. Naopak, z prednesu obžalovaných vyplývajú ich viaceré kroky, ktoré svedčia o obchádzaní právneho poriadku (uzatváranie fiktívnej zmluvy o pôžičke a záložnej zmluvy obžalovanými, pri prevode nehnuteľností na V. ulici na kupujúceho L. uvádzanie v kúpnej zmluve nižšiu než skutočne vyplatenú kúpnu cenu s cieľom vyhnúť sa plateniu daní, dodávka plastových okien dodávateľom W. bez požadovania účtovného dokladu, nepriznanie údajných príjmov obžalovanej z družstevných bytov v daňovom priznaní). Z tohto dôvodu súd nepovažoval za potrebné pre svoje rozhodnutie vykonávať ani ďalšie dôkazy vo vzťahu k tejto časti obhajoby obžalovaných a ich návrhy na doplnenie dokazovania o výsluch svedka V. a zabezpečenie ďalších katastrálnych spisov vo vzťahu k následným prevodom uvedeného bytu na S. bašte v B. Z. odmietol.

V kontexte všetkých vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru o nevierohodnosti obrany obžalovaných a na základe ostatných vyššie opísaných dôkazov, a to výlučne tých, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní v zmysle zásady podľa § 278 odsek 2 Trestného poriadku (z ktorého dôvodu súd nemohol prihliadať na rozpory v dôkazoch, ktoré na hlavnom pojednávaní ani vykonané neboli a na ktoré poukazovala obhajoba v záverečnej reči) a po ich vyhodnotení aj podľa pokynu odvolacieho súdu dospel k záveru, že obžalovaní sa dopustili žalovaných skutkov tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaní protiprávnym konaním, opísaným vo výrokovvej časti tohto rozsudku, naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty, a to obžalovaná N. R. v bodoch 1 a 2 pokračovacieho zločinu podvodu podľa 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, v bode 1 samostatným konaním, v bode 2 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona s obžalovaným Y. R. a obžalovaný Y. R. v bode 2 zločinu podvodu podľa 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona s obžalovanou N. R. z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu i objektívnej stránky, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahli do záujmu chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane majetku fyzických a právnických osôb tak, že obžalovaná N. R. v bode 1 samostatným konaním a v bode 2 spoločným konaním s obžalovaným Y. R. pokračovacím

spôsobom (za splnenia podmienok podľa § 122 odsek 10 Trestného zákona) na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku značnú škodu a obžalovaný Y. R. v bode 2 spoločným konaním s obžalovanou N. R. na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaných a následkom ich činov na jednej strane a ich úmyselným zavinením na strane druhej. Pokiaľ ide o obhajobou dôvodené nezohľadnenie zásady „ultima ratio“, touto námietkou sa zaoberal už odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení a ani súd vzhľadom na vyššie uvedené skutkové závery nezistil dôvody, pre ktoré by skutky obžalovaných nemali byť posúdené ako hore uvedený trestný čin, ak poškodený konal v omyle, vyvolanom obžalovanými tak, ako je vyššie uvedené a z ktorého hľadiska je následne irelevantné, či poškodený dodržal potrebnú mieru opatrnosti pri zabezpečovaní svojho záväzku voči obžalovaným pre prípad ich nedodržania z ich strany, keď práve v tejto otázke bol nimi uvedený do omylu.

Súd skutky obžalovaných kvalifikoval podľa zákona účinného v čase ich spáchania, pretože neskorší zákon nie je podľa posúdenia súdu pre obžalovaných priaznivejší.

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovanej N. R. súd zistil, že na túto sa vo veci Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/132/2003 hľadí, akoby nebola odsúdená, uvedená fikcia tak síce znamená, že na uvedené odsúdenie nemožno prihliadať ako na prirážajúcu okolnosť alebo okolnosť podmieňujúcu určitú trestnú sadzbu, avšak ňou nezanikla skutočnosť, že obžalovaná sa už v minulosti dopustila trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. V evidencii priestupkov obžalovaná má jeden záznam pre spáchanie priestupku na úseku cestnej dopravy. Z miesta bydliska nie sú o obžalovanej uvádzané bližšie poznatky k jej životu a správaniu.

Pokiaľ ide o obžalovaného Y., tento dosiaľ nebol súdne trestaný a neboli o ňom zistené žiadne skutočnosti, rozporné s pojmom vedenia riadneho života, v evidencii priestupkov nemá evidovaný žiadny záznam.

Súd pri rozhodovaní o treste obžalovaným postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval poľahčujúce a prirážajúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činov, ich následok, osobu obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Súd u obžalovanej N. R. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona ani prirážajúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona a preto jej trest ukladal podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona v základnej sadzbe trestu odňatia slobody 3 až 10 rokov.

U obžalovaného Y. R. súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život), prirážajúcu okolnosť u neho nezistil podľa § 37 Trestného zákona žiadnu. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej poľahčujúcej okolnosti a pri absencii okolností prirážajúcich znížil podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona a obžalovanému tak ukladal trest odňatia slobody v upravenej sadzbe 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov.

Súd obom obžalovaným uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky a súčasne mal u oboch splnené podmienky pre podmienený odklad ich výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom. U obžalovaného Y. R. považoval za dostatočnú dĺžku skúšobnej doby 4 roky vzhľadom na jeho doterajšiu absolútnu bezúhonnosť a u obžalovanej N. R. túto uložil v najvyššej možnej dĺžke 5 rokov, zohľadniac z hľadiska jej sklonov k páchaniu trestnej činnosti aj fakt, že sa v minulosti zhodnej trestnej činnosti už dopustila. Súd je toho názoru, že uloženie trestov v uvedenej výmere a za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad obžalovanými v skúšobnej dobe vytvorí u nich podmienky pre ich nápravu, bude na nich pôsobiť v potrebnej miere výchovne a súčasne im dostatočne dlhá skúšobná doba umožní splniť aj osobitnú podmienku ich podmieneného odsúdenia, spočívajúcu v ich povinnosti nahradiť v skúšobnej dobe poškodenému jednotlivu mu nimi spôsobenú škodu, t.j. obžalovanou R. vo výške 54.769,97 Eur (ako škoda ňou spôsobená skutkom pod bodom 1 a pomerná časť škody ňou spôsobenej skutkom pod bodom 2) a obžalovaným R. vo výške 29.874,53 Eur (ako pomerná časť ním skutkom pod bodom 2 spôsobenej škody), pričom škodu, obžalovanými

poškodenému spôsobenú skutkom pod bodom 2 súd rovným dielom rozdelil medzi obžalovaných výlučne na účel uloženia povinnosti podľa § 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona (t.j. v znení Trestného zákona v čase spáchania skutkov) a následného posudzovania splnenia tejto podmienky po uplynutí skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Súd je súčasne toho názoru, že uložený trest reflektuje závažnosť obžalovanými spáchaného zločinu a jeho následky v majetkovej sfére poškodeného a na druhej strane dostatočne zohľadňuje aj dĺžku doby, ktorá uplynula od jeho spáchania a ktorú dĺžku konania obžalovaní svojim prístupom k úkonom trestného konania žiadnym spôsobom neovplyvnili. Podľa názoru súdu, uložený trest súčasne splní účel nielen z hľadiska represívneho a individuálnej prevencie, ale aj z hľadiska prevencie generálnej tým, že dostatočne ochráni spoločnosť pred páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaných a aj iných odradí od jej páchania.

Súd súčasne rozhodol o poškodeným N.. J. včas a riadne uplatnenom nároku na náhradu škody, a to tak, že podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovanú N. R. k náhrade škody, spôsobenej ňou skutkom pod bodom 1 vo výške 24.895,44 Eur a oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne k náhrade škody, spôsobenej nimi skutkom pod bodom 2 vo výške 59.749,05 Eur, ktorá výška škody je súčasťou popisu skutkov tohto odsudzujúceho rozsudku.

Súd poškodeného N.. J. so zvyškom ním uplatneného nároku na náhradu škody (t.j. aj vo vzťahu k ďalším ním vynaloženým nákladom v súvislosti s uvedenými nehnuteľnosťami a vo vzťahu ku ktorým zostali pochybnosti ohľadne toho, či tieto financoval ako fyzická osoba nepodnikateľ, alebo naopak, evidoval ich v účtovníctve v rámci svojej podnikateľskej činnosti) za podmienok podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku odkázal na civilný proces.

Vyhlásený rozsudok bol vo výroku o vine a treste prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).